Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 181 (1931) ♦ Вівторок, 22 вересня 1998 року ♦ Ціна договірна

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко провів минулі вихідні у зустрічах з трудівниками Поділля

Він узяв участь в урочистостях на честь 350-річчя Пилявецької битви козаків Богдана Хмельницького, котра закінчилася блискучою перемогою над польським військом.

ЗАКОНИ
МАЮТЬ ПРАЦЮВАТИ НА ЕКОНОМІКУ ДЕРЖАВИ

Олександра Ткаченка, народних депутатів України, обраних на Хмельниччині, зустріли на кордоні Хмельницької та Вінницької областей голова обласної державної адміністрації Віктор Лундишев, голова обласної ради Микола Приступа, керівники обласних установ, представники громадськості краю.

У Летичеві після покладання квітів до пам'ятника легендарному народному меснику Устиму Кармалюку Олександр Ткаченко зустрівся з мешканцями райцентру. Розповідаючи про роботу Верховної Ради, її мету і завдання на поточний момент, Голова ВР підкреслив, що більшість із нинішнього депутатського корпусу прийшла у парламент працювати на розбудову та інтереси незалежної України, визволення якої почалося 350 літ тому.

На знімках: відкриття пам'ятника Т.Шевченку, село Стара Синява; зустріч з головами селищних рад Хмельниччини.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Миколи БЄЛОКОПИТОВА.

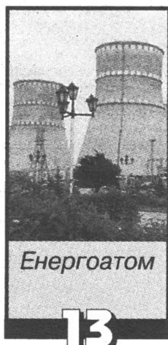
Під землю за хлібом і з надією

2

«Моя любов зі мною не умре»...

11

Енергоатом

13

Ох, нелегка це робота – з болота тягти...

Минулої п'ятниці президенти України та Російської Федерації Леонід Кучма та Борис Єльцин зустрічалися в неформальній обстановці в підмосковній резиденції Єльцина в Завидові, а також із Прем'єр-міністром РФ Євгеном Примаковим.

В інтерв'ю журналістам після повернення до Києва Леонід Кучма сказав, що у нього «є всі підстави» бути задоволеним результатами зустрічей і переговорів у Москві. Вони мали абсолютно «відвертий характер і вперше не розглядалися з точки зору лише однієї держави», — підкреслив Президент.

Ще відвертішим був заступник секретаря Ради оборони і національної безпеки України, голова стратегічної групи з україно-російського співробітництва Олександр Разумков в інтерв'ю телепрограмі «Подробности». На запитання ведучої, чи справдилося його гасло «Вперед у Росію», він відповів ствердно.

(Закінчення на 8-й стор.).

День відкритого листа

До зустрічі, кримчани!

Як уже повідомлялося, 2 жовтня цього року в Сімферополі в приміщенні Верховної Ради Криму об 11-й годині «Голос України» проводитиме черговий день відкритого листа за участю Голови Верховної Ради Криму Леоніда Грача та голови Кабміну Сергія Куніцина, а також членів уряду і депутатів Верховної Ради України та Криму. Свої думки, пропозиції, зауваження щодо проблем мешканців півострова просимо надсилати в редакцію «Голосу України» і власному кореспондентові газети Віктору Хоменку за адресою: **Сімферополь, вул. Київська, 137, а/с № 30.**

Під час акції з 11 до 13 працюватиме «гаряча лінія». Телефон 22-33-23.

Чекаємо листів, дзвінків і до зустрічі!

ПЕРЕД ЗАКОНОМ УСІ РІВНІ,
а тому немає жодної гілки влади, яка мала б верховенство над іншими

Таку думку висловив Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко 21 вересня на зустрічі з головою та членами президії Вищого арбітражного суду України. Адже демократія передбачає правову державу. Він переконаний, що зусилля всіх гілок влади мають бути спрямовані на виведення України з економічної кризи.

У цій системі противаг і стримувань особливе місце належить судовій гілці влади і, зокрема, системі арбітражних судів. Адже у разі зміни політичної системи, форми власності, саме судам доводиться розв'язувати чимало проблем для поступального руху і реформування економіки.

(Закінчення на 14-й стор.).

Пісенька про дельфіна

Маленький Женя Сіденко часто просив маму заспівати цю пісню. Хто знав, що незабаром він сам потрапить у біду.

(Закінчення на 12-й стор.).

P.S.

○ Сьогодні в Києві розпочинає роботу 7-й позачерговий надзвичайний з'їзд Асоціації українських банків.

○ У Національному виставковому центрі України проходить міжнародна спеціалізована виставка «Поліграфія-98».

○ На Яворівському полігоні (Львівська обл.) завершуються комп'ютерні командно-штабні навчання «Щит миру-98».

У номер

Давайте рахувати

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко мав зустріч з головою Рахункової палати Російської Федерації Хачимом Кармоловим. Під час зустрічі обговорювалися питання накопичення та використання коштів державного бюджету, перспективи співробітництва, особливо в агропромисловому секторі. Нагадувалося про розроблення україно-російської міжнародної програми розвитку АПК, що вже вийшла за межі статутних відносин СНД, необхідність виробити систему продовольчої безпеки.

Сторони поділилися досвідом, проблемами, що виникають у процесі роботи, позитивними зрушеннями і домовилися й надалі розвивати співробітництво в рамках міжпарламентських зв'язків.

Самооцінка за місяць

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк провів зустріч із журналістами. Він дав оцінку роботі парламенту за перший місяць другої сесії ВР й поділився планами на новий пленарний тиждень. А. Мартинюк проаналізував причини, що заважали депутатському корпусу працювати з найвищою ефективністю, й висловив своє власне бачення того, як налагодити стосунки вищого законодавчого органу з іншими гілками влади для пошуку виходу з економічної кризи. Нинішнього тижня народні депутати працюватимуть у виборчих округах.

Працювати на перспективу, а не в пожежному порядку

Заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук вважає, що парламент повинен концептуально змінити організацію своєї діяльності. Виступаючи на засіданні прес-клубу Асоціації засобів масової інформації, він наголосив на тому, що потрібно передусім працювати на перспективу, а не «в пожежному порядку, як раніше». Головною особливістю роботи другої сесії ВР В. Медведчук назвав відмову від конфронтації з гілками влади і встановлення з ними ділового конструктивного співробітництва, а одним із найважливіших завдань парламенту — спільну з урядом розробку антикризових заходів. Для того, щоб норми Конституції діяли, вважає він, необхідно прийняти більш як 70 законів. А 52 законопроекти ще навіть не подано до Верховної Ради.

Замовлення каламутити воду передано з Дніпропетровська до Києва

Справа, яка за позовом промислово-фінансової корпорації «Єдині енергетичні системи України» до Індустріальної районної податкової адміністрації слухалася в Дніпропетровському обласному арбітражному суді під головуванням його голови Володимира Плєвако, дещо несподівано завершилася тим, що її переадресували у Вищий арбітражний суд України. Це, як на мене, не просто «пас» столичним колегам, а умивання рук.

(Закінчення на 5-й стор.).

Закони мають працювати на економіку держави

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні треба відкинути всі політичні амбіції, наповнювати нашу незалежність економічним змістом, а не закликами. Сім років експериментів і розмови про незалежність лише боляче позначилися на простій людині.

— Не може такого бути, — сказав Олександр Ткаченко, — щоб людина трудилась і не отримувала зарплати, а відпрацювавши все своє життя, не отримувала пенсії. Щоб мати, проводжаючи дитину до школи, у технікум чи вуз, — не мала що дати з'їсти чи в що одягнути. З цього ми робимо серйозні висновки. Це не той курс, коли на сесії лають Президента, Президент лає Верховну Раду, а уряд протягом чотирьох років міняється чотири рази.

Промовець закликав спільними діями відродити наше національне багатство. Щоб родила земля, щоб запрацювали фабрики і заводи, щоб повернути інженера до його роботи, вчителя — до школи, а не до ринку і пошуку там шматка хліба, робітника — за верстат, а колгоспника — орати, сіяти і годувати державу. Українці це завжди вміли робити.

Тема особистої відповідальності була провідною і під час зустрічі Олександра Ткаченка з хліборобами селянської спілки села Требухівці Летичівського району. Невже Президент чи міністр має казати, коли сіяти, як підвищувати врожайність. Адже все ми знали і уміли, все це було вже завойоване хліборобами. У вісімдесяті роки Україна за виробництвом хліба на душу населення була третя у світі — виробляли більше тонни на людину. А сьогодні — близько 500 кілограмів. То де візьметься той достаток? До того ж у різних господарствах — різні результати. А це тому, що по-різному ставляться до своїх обов'язків голови колективних сільгосппідприємств, спеціалісти, багато з яких уже й позабували славні подільські технології вирощування високих урожаїв, які вивчав і Олександр Ткаченко, працюючи свого часу по сусідству головою Тернопільського облвиконкому.

У свою чергу селяни «притиснули до стінки» Голову Верховної Ради гострими і відвертими запитаннями. Держава непосильними податками обдирає село. Де це у світі бачено, щоб за тонну солярки віддавали сім (!) тонн хліба? Де той обіцяний паритет? Де обіцяна нова українська сільськогосподарська техніка? Пекучих запитань було багато. Голова ВР відповідав селянам чесно. А у чому міг — і обіцяв. Запевнив подолян, що при формуванні бюджету на 1999 рік особисто зробить усе, щоб Верховна Рада наклала мораторій на податки для сільського товаровиробника принаймні на три роки.

Під час переїзду з Летичівського до Старосинявського району у селі Шрубків назустріч урядовому кортежу трапилася весільна процесія. Олександр Ткаченко щиро привітав молодят Ірину та Івана Западенчуків (випускницю школи та авторемонтника) зі шлюбом, побажав молодій сім'ї щасливої долі.

Коли гість приїхав у Стару Синяву, на центральному майдані вже зібралася величезна громада місцевих жителів, десятки художніх, фольклорних колективів, оркестри з різних куточків краю, письменники, художники, майстри мистецтв, приїхали козаки зі столиці та Запоріжжя, люди з найвіддаленіших куточків Поділля. Після відкриття пам'ятника Тарасу Шевченку (скульптор Павло Логвинов), на майдані почалося народне гуляння.

Голова ВР провів нараду з керівниками районних та міських рад Хмельниччини, в якій узяли участь голова обласної державної адміністрації Віктор Лундишев, голова обласної ради Микола Приступа, голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та засобів масової інформації Іван Чиж, народні депутати України від Хмельниччини, керівники обласних організацій, установ, відомств.

Під час наради Олександр Ткаченко головну увагу зосередив на внутрішньому політичному становищі в країні. Зокрема, сказав він, політична ситуація в державі складається таким чином, що «Лівий центр» здатен узяти відповідальність на себе. І недарма ліві очолювали Верховну Раду 13-го і очолюють Верховну Раду 14-го скликання. Соціалісти і селяни хочуть бачити не просто незалежну Україну, а Україну економічно самостійну. Сім прожитих років — це також відкриття. Відкриття в тому значенні, що неприпустимо повторювати ті помилки, які зроблено. Ситуація склалася так, що не економіка формує політику, як вимагають того закони суспільного розвитку, а політика визначає економіку. Якщо не об'єднати зусилля Президента, виконавчої влади і парламенту, з кризи виходу не буде.

Нинішній парламент набагато складніший від попереднього. 30 відсотків його — нові люди зі своїми новими поглядами, відрізняються політичними засадами. Яскравий приклад цьому — склад узгоджувальної ради парламенту, його, так би мовити, президія, куди входять і колишні секретарі ЦК Компартії України, і екс-прем'єр-міністри, і екс-міністри, і вчені, і політологи... Однак, структуризуючи Верховну Раду, народні депутати прискорюють структуризацію суспільства.

Закономірно, що на сесіях парламенту лунає гостра критика на адресу Президента і виконавчої влади, але погано, що інколи критики забувають: якщо наше покоління не досягне злагоди у суспільстві, то цього вже не зробить ніхто. Історичною місією Верховної Ради дванадцятого скликання було проголошення Акта про незалежність, ВР-13 — прийняття Конституції України, історичне завдання ВР-14 — відродити економіку України, поставити на ноги державу. «Не закликами, — сказав Олександр Ткаченко, — а конкретною національною програмою відродження через призму агропрому і енергетики». Такі програми відродження мають скласти для себе кожне село, кожен район, кожна область. Треба відмовитися від панацеї наповнення бюджету в основному за рахунок податків, бо цих самих податків можна зібрати удвічі більше з 40 млн. тонн зерна, ніж із тих 21 млн. тонн, які має Україна цього року. Саме цим шляхом має йти уряд, хоче він того чи ні.

«Дехто прагне замінити уряд, — сказав Олександр Ткаченко. — Я не підтримую цього. Бо часта заміна керівників до добра не привела. Але це не означає, що в уряді не буде змін. Все йде до того, щоб сформувати уряд народного довір'я».

Нині ВР запроваджує робочі наради за участю голів облрад, райрад, сільрад, учених, фахівців, щоб проаналізувати створену законодавчу базу, виконання бюджету 1998 р. та причини його секвестрування, фінансову політику, бо є підстави гадати, що її проводять люди, які взялися за те, чого не розуміють. Перша така нарада відбудеться вже у вересні, а в жовтні її буде проведено у Харкові. Чому у нас такий розрив між законами і їхнім виконанням? Чому на 19 вересня ми посіяли 35—38 відсотків озимих, а після вересня вже можна не сіяти, і 1999 рік вже на голод тягне. І якщо збирати по 30 ц пшениці з гектара і по 190 ц з гектара буряків, то чи варто сіяти і пшеницю, і буряки? Отже, доводиться робити висновок, що повсюдно втрачено почуття відповідальності, бо якщо, наприклад, за нестачу мінеральних добрив винна держава, то хто винен у тому, що в грунт перестали вносити органіку.

«Так, як ми працювали досі, — наголосив Голова ВР, — далі не можна. Сьогодні мені одна жінка сказала: товаришу Ткаченко, ви добре говорите, але ми вам не віримо. Якщо втрачається у людей віра в політиків, таких політиків чекає неминуче банкрутство. Ми прийшли сьогодні до рад, щоб повернути людям надію».

...Майорінням різноколірних козацьких знамен полум'яніє курган Козацької слави, насипаний на полі Пилявецької битви. Море людей заповнило це історичне місце. «З твоєї пресвятої волі повіки буде слава золота» — цей заклик свята увібрав у себе і почуття, і настрій, і дух тисяч людей, що прийшли відзначити 350-річчя подвигу українського народу в боротьбі за волю, за свою державу.

Із промовою на святі виступив Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко.

Михайло ВАСИЛАШКО, Анатолій КАРАСЕНКО.

Фото Миколи БЄЛОКОПИТОВА.

«ДНЕСЬ, ГАЛИЧЕ, ЧЕСТЬ ТВОЯ!»

Вдарили церковні дзвони і сповістили недільного дня про велике свято — 1100-ліття Галича, славної столиці Галицько-Волинського князівства. І прибули сюди з усіх-усюд високі гості. І говорили вони біля бронзового постаменту Данила Галицького про коріння і крону великого древа історії. Президент України Леонід Кучма, який прибув на Івано-Франківщину з нагоди торжества, зазначив, що Галич — генетичний доказ нашої спроможності до державотворення. У святі взяв участь заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук.

У рамках ювілейної програми відбулася міжнародна конференція «Галич і Галицька земля в державотворчих процесах України».

На знімку: Президент України Леонід Кучма під час урочистого відкриття пам'ятника Данилу Галицькому.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (ДІНАУ).

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про заставу»

Верховна Рада України **постановляє:**

У пунктах 1 та 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про заставу» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 2, ст. 3) цифри та слова «1 липня 1998 року» замінити цифрами та словами «1 березня 1999 року».

Президент України Л. КУЧМА.

Київ, 8 вересня 1998 року.
№ 82-XIV

Заява депутатської групи «Незалежні»
про відновлення (затвердження) передбаченого чинним законодавством Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією

ЗГІДНО із Законом «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» та Законом «Про боротьбу з корупцією» у Верховній Раді України передбачений Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією. Це єдиний комітет парламенту, назва якого, права і повноваження закріплені в двох законах. На цей комітет зазначеними законами покладено контрольну функцію за діяльністю правоохоронних органів та за виконанням державними органами законодавства у сфері боротьби з корупцією.

Але трапилось так, що без достатнього обгрунтування та внесення відповідних змін до зазначених законів, тобто з їх порушенням, цей комітет через різні причини, обставини та мотиви було ліквідовано.

Новостворений Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією без внесення відповідних змін до вищезазначених законів не має тих прав, повноважень і контрольних функцій, які мав до ліквідації Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією.

Таким чином, парламент, порушивши вимоги зазначених законів, втратив передбачений двома законами дієвий інструмент парламентського контролю за діяльністю виконавчої влади.

У той же час і Президентом, і урядом, і Верховною Радою України зроблені висновки, що рівень корупції в нашій державі, особливо у виконавчих структурах, реально загрожує національній безпеці України, а одна із основних причин глибокої економічної кризи — це корупція.

За оцінками міжнародних експертів, Україна є однією з найбільш корумпованих держав у світі.

У жовтні 1997 року нарада голів парламентів країн —учасниць Центрально-Європейської Ініціативи (до складу якої входять 16 країн, у тому числі й Україна) рекомендувала учасникам ЦЄІ створити у національних парламентах постійні комітети (комісії) по боротьбі з корупцією для посилення контролю за діяльністю виконавчої влади. Як приклад наводились відповідні комітети парламентів України та Італії.

Час, який ми працюємо у Верховній Раді України, на нашу думку, засвідчив помилковість прийнятого рішення і необхідність відновлення самостійного Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією. На сьогодні парламент в особі цього комітету може стати останнім бар'єром на шляху подальшого зростання корупції та криміналізації держави, що вже має ознаки кланово-мафіозної структури.

Ось чому депутатська група «Незалежні» звертається до Верховної Ради України з пропозицією відновити (затвердити) Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією і проголосувати цю пропозицію поіменно.

Нашу пропозицію підтримали 155 народних депутатів України.

З повагою,
депутатська група «Незалежні»:
В. ГОШОВСЬКА,
Г. ОМЕЛЬЧЕНКО,
А. ЄРМАК.

Заява депутатської фракції Комуністичної партії України у Верховній Раді України

ОСТАННІМ часом, у зв'язку із загостренням соціально-економічної ситуації у державі, фракція Народно-демократичної партії і її прихильники правого спрямування у Верховній Раді України, з метою зняти з себе відповідальність за цей хаос і безладдя, виступили із заявами про вигадану відповідальність комуністів. Ця тенденція проявилась і під час недавнього обговорення на сесії основних засад внутрішньої та зовнішньої політики при обранні голови Фонду державного майна України.

Не бажаючи втягуватись у дрібні міжфракційні суперечки, не будемо коментувати ці надумані і голослівні твердження наших опонентів, які вкотре займаються своєю улюбленою справою — перекладанням з хворої голови на здорову. Нагадаємо їм лише одне відоме українське прислів'я щодо «мичання і мовчання». Сподіваємося, що члени «двічі народної» партії і їх підспівувачі обізнані з фольклором рідного народу.

А тепер по суті.

На наш погляд, саме за активної підтримки НДП (друга назва цієї партії «партія влади») антинародний режим Президента України Л. Кучми і працюючий при ньому на постійній основі «тимчасового виконування обов'язків» Кабінет міністрів довели Україну до становища колоніальної держави, а народ — до масового зубожіння. Вони створили особливо вигідну і зручну для себе обстановку кадрової чехарди і плутанини у Фонді держмайна, в Генеральній прокуратурі, в інших владних структурах.

І це не випадково. Адже у мутній водичці найкраще ловиться риба — велика і мала. Якщо ж говорити про приватизацію, то факти переконливо свідчать, що цей процес здійснюється в інтересах крупної компрадорської буржуазії і корумпованого чиновництва, практично відбувається розкрадання загальнонародної власності. Ні для кого не секрет, що під час продажу навмисно і штучно знецінюються важливі об'єкти державного значення, але навіть і ці мінімальні кошти надходять до бюджету з великим запізненням, а то й зовсім безслідно губляться. За 6 місяців 1998 року реальні надходження до держбюджету від приватизації становили близько 250 млн. грн., тобто четверту частину від запланованого на рік.

Більше того. За достовірною інформацією, у цій справі допускаються серйозні порушення кримінального характеру, які повністю дискредитують саму ідею приватизації, справедливо названу в народі «прихватизацією». Зрозуміло, все це ще більше загострює вкрай напружену соціально-економічну ситуацію в країні і вимагає негайної політичної і правової оцінки.

Виходячи з цього і беручи до уваги, що претендент на посаду голови Фонду держмайна О. Бондар протягом останніх років як перший заступник голови ФДМ був безпосередньо причетний до всіх цих сумнівних справ, комуністи-депутати, як і багато інших наших колег, відповідно визначилися стосовно його кандидатури, в результаті чого його не було обрано.

Особливо підкреслимо, що комуністи в принципі виступають проти концепції приватизації, реалізація якої суперечить національним інтересам. Адже практика показує, що економічні і соціальні наслідки приватизації в наших умовах не виправдовують ті надії, які на неї покладають автори ринкових реформ. Приватизаційні операції в рамках суспільно-господарських трансформацій насправді так і не стали передумовою обіцяного урядом економічного процвітання, зростання інвестицій і робочих місць, підтримкою конкуренції, модернізації виробництва, важливим чинником розвитку демократії. Ось чому вважаємо, що Фонд держмайна повинен передусім займатися не стільки приватизацією, скільки зберіганням і зміцненням державної власності, забезпечувати ефективне управління нею.

Щоб припинити врешті-решт хаос і безладдя, навести належний порядок в управлінні державним майном і приватизації, комуністи разом з представниками інших депутатських фракцій лівого спрямування відповідно до чинного законодавства пропонують надати Спеціальній контрольній комісії Верховної Ради України з питань приватизації статус тимчасової слідчої комісії і на період її роботи ввести мораторій на процес приватизації. У зв'язку з правовою невизначеністю спеціалізованих аукціонів і з метою запобігання можливим зловживанням нами запропоновано призупинити проведення спеціалізованих аукціонів по продажу частини державного пакета акцій підприємств, що визначені постановою Кабінету міністрів України від 31 липня 1998 року, з використанням компенсаційних сертифікатів без згоди власників вкладів.

Фракція Комуністичної партії України ще раз заявляє, що головним її завданням у рамках Конституції України є формування правової держави, законотворче забезпечення розвитку народного господарства і всього суспільства, захист інтересів трудящих. Комуністи ніколи не ухилялися від відповідальності перед народом і не відмовлялися від своїх переконань, довівши це в історичному плані.

Сподіваємося, що саме такі високі цілі мають на меті і наші колеги з фракції НДП, виховані у свій час у рядах Комуністичної партії. Сподіваємося, що в їх свідомості і діях все-таки переможе здоровий глузд і, як вони справедливо закликають усіх нас, «відповідальність перед народом України візьме гору над вузькопартійними та клановими інтересами».

Фракція Комуністичної партії України.

Заява парламентської фракції Народного руху України

ОСТАННІМИ роками склалася надзвичайна ситуація при вирішенні численних питань, пов'язаних з поверненням, облаштуванням та відновленням прав кримськотатарського народу.

Сьогодні в Автономну Республіку Крим повернулися понад 260 тисяч кримських татар, однак більшість із них, а це десятки тисяч сімей, не мають елементарних житлових умов та вимушені разом з малими дітьми, старими батьками жити в недобудованих будинках та тимчасових забудовах. У більшості з 300 селищ, де облаштовуються кримські татари, котрі повернулися, відсутнє електро- та водопостачання, не кажучи вже про дороги, медичні заклади, школи. Рівень захворюваності та смертності серед репатріантів набагато перевищує середні показники по Криму. В зв'язку з обвальним скороченням виробництва десятки тисяч працездатних людей, а це висококваліфіковані спеціалісти в різних сферах, не можуть знайти собі роботу.

Зрозуміло, що такий катастрофічний стан десятків тисяч людей, які повертаються на свою Батьківщину після п'ятдесятирічного вигнання, ускладнює соціально-економічну і суспільно-політичну ситуацію в автономії і не сприяє нормальній інтеграції кримськотатарського народу в українське суспільство.

Злочини проти кримськотатарського народу, а також деяких інших національних меншин, депортованих з території України, були скоєні за часів існування СРСР, відповідно й наслідки цих злочинів мають усуватися за активної участі і допомоги тих країн СНД, які тією чи іншою мірою пов'язані з проблемою депортованих народів та національних меншин.

Парламентська фракція Народного руху України виходить з розуміння того, що регулювання питань політичної і правової інтеграції кримських татар, котрі повертаються в українське суспільство, — прерогатива Української держави і має здійснюватися в діалозі з вищим представницьким органом кримськотатарського народу — Меджлісом на основі Конституції України.

Водночас фракція Народного руху України, спираючись на Бішкекську угоду з питань, пов'язаних з відновленням прав депортованих осіб, національних меншин і народів, ратифіковану Верховною Радою України 17 грудня 1993 року, вимагає від Президента і уряду України внесення до порядку денного наступного саміту голів урядів країн СНД як першочергове питання про участь країн СНД, насамперед Російської Федерації, Узбекистану, Киргизстану, Таджикистану, в фінансуванні заходів, пов'язаних з облаштуванням кримських татар, які повертаються на територію України з територій вищевказаних держав.

В'ячеслав ЧОРНОВІЛ,
голова фракції.

Заява фракції Прогресивної соціалістичної партії України «Про соціально-економічну та політичну ситуацію в Україні»

ХИБНИЙ злочинний курс політичних та економічних «реформ» по реставрації капіталізму в Україні закономірно привів до економічної кризи і розвалу економіки, зубожіння мільйонів наших співвітчизників, розкрадання та скупки за безцінь майна держави і внутрішніми кримінальними, і іноземними капіталістами.

З 1991 року ми попереджали, що реформи за рецептами МВФ мають кінцевою метою мирним шляхом колонізувати Україну. Але ні Президент Л. Кравчук, ні Президент Л. Кучма, ні уряди, ними утворені, не звертали уваги ні на наші попередження, ні на конкретні пропозиції, на яких принципах потрібно розвивати державу та її економіку. Вищий представницький та законодавчий орган України — Верховна Рада XII і XIII скликань створила законодавчу базу під ці реформи, які закономірно призвели державу до глибокої економічної і фінансової кризи. Одночасно політичні реформи призвели до системної політичної кризи. Зміни до Конституції УРСР від 24.10.1990 р., введення інституту президентства в Україні, ліквідація всіх форм контролю, позбавлення прав трудових колективів та законодавчої ініціативи профспілок, прийняття антиконституційної Конституційної угоди, а потім і Конституції України 1996 року всупереч волевиявленню народу — все це зумовило і політичну кризу в суспільстві.

І кожного разу при прийнятті, а точніше, при протягуванні цих рішень через Верховну Раду, ми попереджали про наслідки. Так було і при прийнятті доповіді Президента Кучми «Шляхом радикальних економічних реформ» у 1994 р., і при затвердженні програми діяльності уряду Марчука в жовтні 1995 р., і при затвердженні Лазаренка на посаду Прем'єр-міністра в липні 1996 р., при прийнятті державних бюджетів, програм приватизації, ратифікації кредитів МВФ тощо.

Участь у прийнятті цих рішень рухівців, лібералів, центристів, соціалістів та комуністів показала, що це все буржуазні партії, які разом із Л. Кравчуком та Л. Кучмою будують капіталістичне суспільство в Україні.

Прогресивна соціалістична партія України в міру своїх сил намагалася не допустити таких перетворень, запобігти трагедії народу України. Немає жодного нашого голосування на підтримку цього курсу реформ.

Своїми акціями протесту (коли 150 чоловік здійснили 100-кілометровий піший похід в червні 1997 р., 67 чоловік голодували перед Верховною Радою в липні 1997 р.) наша партія вимагала припинити злочинні економічні реформи, геноцид і знущання над трудівниками. Ми вимагали віддати до суду прем'єра Лазаренка із його урядом, вимагали відставки Президента Кучми та дострокових виборів парламенту, ми вимагали проведення Всеукраїнського референдуму з основ соціально-економічного ладу.

І вже в лютому 1998 р. наша партія вийшла в парламент із заявою про імпічмент Президента Кучми та усунення Мороза з посади Голови Верховної Ради за злочини перед державою. Лише 50 депутатів підтримали нас.

У Верховній Раді України XIV скликання наша партія 21.07.98 р. запропонувала бюджетну резолюцію, альтернативну від традиційних рецептів МВФ.

Сьогодні ми робимо ще одну спробу мирним, конституційним шляхом вивести Україну з економічної та політичної кризи, запобігти фінансовому колапсу, загроза якого з кожним днем стає реальнішою, а наслідки нищівними.

Ми пропонуємо парламенту:

1. Терміново розглянути «Засади внутрішньої і зовнішньої політики», прийнявши конкретну концепцію перетворення. Вважаємо, що саме наш законопроект є найбільш цілісним і радикальним, що дасть змогу зупинити поглиблення кризи і вивести Україну з неї.

Антикризові заходи, розроблені урядом, демонструють повну нездатність уряду оцінити глибину кризи, ліквідувати її. В тих заходах ігнорується проблема стимулів зростання обсягів вітчизняного виробництва й створення нових робочих місць, стимулювання накопичень і зміцнення соціальних програм. А без цього вихід з кризи є принципово неможливим.

2. Підтримати запропоновані нами зміни до Конституції України і ліквідувати інститут президентства. Переконані, що така позиція повинна бути сприйнята не тільки партіями, що називають себе лівими, але й бізнесменами, прагматиками, всіма, хто вважає себе патріотами України, бо початок президентського марафону в умовах кризи, шаленої корупції і відкритої злочинності втягне Україну в нові потрясіння і величезні матеріальні витрати.

3. Питання про відставку уряду розглядати комплексно — під конкретну програму висувати конкретну людину. І визначеній політичній силі брати на себе відповідальність за економіку держави.

Враховуючи результати виборів, вважаємо за доцільне висунення П. Симоненка (першого секретаря КПУ) на посаду Прем'єр-міністра України.

4. Прийняти рішення про проведення Всеукраїнського референдуму з основ нової Конституції. Волевиявлення народу по системі влади, соціальним гарантіям, власності на землю, зовнішній політиці, мові та символіці дасть змогу об'єднати народ для вирішення найгостріших соціально-економічних і політичних проблем, закріпити їх у новій Конституції і в такий спосіб забезпечити вихід України з кризи.

Заява фракції Народного руху України

Поспіль два сесійних дні минулого тижня у Верховній Раді України точилися безплідні дебати довкола питання про засоби внутрішньої та зовнішньої політики України. Ліві сили в парламенті фактично зробили спробу здійснити конституційний переворот. Держава переживає гостру фінансово-економічну кризу, що вимагає від української влади, в тому числі й законодавчої, вжити негайних антикризових заходів. Натомість комуністи та їхні прибічники перетворили сесійний зал на плацдарм для підготовки до президентської кампанії, використовуючи трибуну для проголошення популістських гасел та антидержавних виступів. Це було розраховано не на присутніх у залі, а на мільйони українських радіослухачів з метою їхньої дезінформації.

Фракція Народного руху України засуджує таке безвідповідальне ставлення представників лівих сил до нагальних завдань парламентської роботи. Ми наполягаємо на припиненні політичних спекуляцій і пустопорожньої балаканини і вимагаємо приступити до конструктивної законотворчої праці, вкрай необхідної для подолання кризової ситуації, для поліпшення життя наших співвітчизників, насамперед — для розв'язання проблеми хронічних невиплат заробітної плати та пенсій.

В'ячеслав ЧОРНОВІЛ,
голова фракції.

Заява депутатської фракції Комуністичної партії України у Верховній Раді України

Про ситуацію в сільськогосподарському виробництві України

Сільськогосподарське виробництво доведене до катастрофи. Не стихійним лихом чи іншими аномальними явищами, а руйнівною політикою Президента та уряду, що базується на рецептах західних радників і Міжнародного валютного фонду. Здоровий глузд не може сприймати ситуацію, щоб у погожі осінні дні не сіяли озимі (а строки минають), не збирали соняшники, цукровий буряк, кукурудзу, не проводилася підготовка грунту. Причина банальна — немає пального. На звернення хліборобів, які надходять до Верховної Ради України, ні Президент, ні Кабінет міністрів не звертають уваги. Ініційований народними депутатами-аграрниками розгляд сучасної ситуації на селі в сесійному залі Верховної Ради 16 вересня ц. р. зведено до формальної інформації, яку Кабінет міністрів та Міністерство АПК використали для зняття з себе відповідальності за кризу на селі.

Але ж саме їх конкретні рішення та дії привели до цього. Розвал колективних господарств, лібералізація цін, відмова від планування і державного замовлення, грабіжницька приватизація переробних і сервісних (а зараз елеваторів і спиртових) підприємств, знекровлення сільгоспмашинобудування, інтервенція внутрішнього ринку, залишковий підхід до фінансування соціальної сфери села, примусове стягнення непомірних податків — цим зруйновано сільськогосподарське виробництво України — потенційний конкурент аграріїв Європи і світу.

За 7 років виробництво продукції села зменшилось на 42%, збір зерна — на третину, цукрових буряків —удвічі, виробництво м'яса — в 2,4 раза, молока — в 1,7, яєць — у 2,1. На третину скоротився машинно-тракторний парк, а з наявного — 70 % працює понад амортизаційний строк. Дійшло до того, що кількість безробітних, що проживають у сільській місцевості, зросла лише у цьому році на 38,2 %, а смертність — на 30 %. Селяни з працівниками культури ділять останнє місце за рівнем зарплати, та ще не одержують її роками, пенсії їм виплачують в останню чергу. Люди доведені до відчаю, а влада мовчить.

Фракція комуністів України вимагає термінових заходів уряду відповідно до рішень Верховної Ради щодо ситуації в сільськогосподарському виробництві. Ми наполягаємо на тому, щоб уряд передбачив і забезпечив:

— фінансування державного замовлення на основні види сільськогосподарської продукції в бюджеті 1999 року;

— паритет цін на продукцію села і промислову продукцію для сільськогосподарського виробництва;

— впровадження податкових канікул на 3—5 років для сільгоспвиробників;

— захист внутрішнього ринку від засилля (в тому числі контрабандного) імпортної продукції, якої достатньо виробляють вітчизняні товаровиробники;

— поставку пального для проведення комплексу осінньо-польових робіт за рахунок нафти власного виробництва і міждержавних запозичень;

— відміну «непопулярних заходів» Кабінету міністрів і повернення вилученого майна і продукції господарствам;

— зупинення розвалу соціальної сфери села;

— заборону втручання державних органів у процес вибору форм власності, господарювання, організаційної структури недержавних сільгосппідприємств.

Якщо наша пропозиція про позитивне вирішення цього питання не буде прийнята, фракція комуністів України буде наполягати на відставці уряду, а також на персональній відповідальності Президента України Л. Кучми за його антинародний політичний курс.

Фракція Комуністичної
партії України.

Олександр МОРОЗ: «Село — у стадії катастрофи»

Виступ з приводу інформації уряду про становище в АПК на сесії Верховної Ради України

Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин, депутати-аграрники ініціювали розгляд цього питання, виходячи з аналізу реального стану речей на місцях. Ми добре розуміємо, що заслуховування інформації і прийняття по тому постанови — далеко не вичерпує проблеми. Ми хотіли хоч би в такий спосіб привернути увагу уряду і всіх, хто причетний сьогодні до вироблення державної політики, до тієї кричущої безвиході, в яку держава загнала і продовжує заганяти селянина, усіх, хто займається найголовнішою для людей справою — продовольчим забезпеченням населення, хто визначає справжню економічну незалежність держави.

Водночас ми не хочемо, щоб сам факт розгляду цього питання був використаний як черговий тур «плачу Ярославни» по селу. Ні. Треба поставити межу плачу, приниженню. Селяни мають гідність, її має поважати держава, влада. Люди, зайняті в аграрній сфері економіки, готові постояти за себе. Про це говорили селяни на багатьох зустрічах в областях, у їх представницьких громадських об'єднаннях. Вони висловлювалися за проведення масштабного (але не зрежисованого владою) селянського з'їзду. Про це згадувалося й на розширеному засіданні комітету з участю представників з усіх регіонів України. Це не безпосередня функція комітету, але депутати, котрі входять до нього, сприятимуть підготові проведення такого з'їзду. Олександр Миколайович Ткаченко також підтримує цей захід і, як він уже висловився, сприятиме його організації.

Криза в економіці переходить у стадію катастрофи. У селі цей перехід уже відбувся. Він, варто визнати, був неминучим при реалізації вибраного курсу реформ.

Залишилося ще одне, не повністю зруйноване багатство, — земля. Атаку на це багатство за планами у вигляді меморандумів МВФ з послідовністю, гідною іншого застосування, ведуть виконавчі структури, держадміністрації на чолі (я не хотів говорити, але мушу сказати) — на чолі з главою держави.

Міф про вільний (зовсім вільний) ринок луснув. Практика це довела. Не може вважатися нормальною політика, при якій поглиблення технології веде до збільшення збитковості, при якій господарства з прекрасними виробничими показниками стають банкрутами, при якій загальна рентабельність галузі становить «мінус 24 пункти», а дев'ять з десяти господарств банкрути. Це однаковою мірою стосується колективних господарств і фермерів, акціонованих, розпайованих... — усіх видів господарювання.

Раніше в статистиці використовувався інтегральний об'єктивний показник — виробництво сільськогосподарської продукції на 100 гектарів угідь всіма категоріями господарств, тобто показник того, що дає наша земля. На початку шістдесятих років повсюдно вивішувалися плакати «100 і 400» (як тепер на всіх перехрестях вивішують дуже «актуальний» плакат однієї партії — «Будьмо!»). Тоді були орієнтири по виробництву м'яса і молока на 100 гектарів угідь, при досягненні яких параметри харчування ставали б порівнянними з досягнутими в розвинених країнах. У 1990 році Україна мала цифри 154 ц м'яса і 587 ц молока, тобто орієнтири перекривалися в півтора рази. Інша справа, до путтря продукція не доводилася, але то вже не з вини селян.

Що ж ми маємо тепер? Порівняйте: названі 154 та 587 і нині приблизно 73 та 338. Падіння практично вдвічі, Україна відкинута до середини п'ятдесятих років.

Курс, як бачимо, «ефективний», хто знайшов би спосіб повернути за сім років суспільство на відстань чотирьох десятків літ?

Не згадуватиму про загальновідомі речі: техніки жахливо бракує, вона добита до ручки, хімічні матеріали в Україні виробляються, але йдуть на експорт, пальне на основі бартеру йде за цінами, що вдвічі перевищують світові, продукція у селян вириваєтся за цінами, що не покривають затрати, податки додушують виробника. Усе це найгостріше відбивається на сільських людях. У багатьох господарствах працю людей не оплачують роками, пенсіонери залишаються напризволяще, школи, клуби, лікарні, збудовані селянами, утримувати нічим. Відверто і коротко кажучи, біда!

Із цього приводу кілька міркувань.

По-перше. Щодо державного управління.

Мінагропром позбавлений сьогодні можливості практично впливати на стан речей. Міністерство зобов'язане виробляти і впроваджувати «правила гри» для всіх суб'єктів цього сектора економіки і мати для того хоч невеликі важелі: ресурсні, фінансові, юридичні, кадрові. Зовсім виродилися галузеві управління в областях і районах, їхні функції принижено до рівня статистів. Треба припинити при тому практику понукання керівниками і фахівцями. Оцінку їм треба робити, виходячи не із засад відданості, політичної прихильності чи кумівства, а за результатами праці, підготовленості до роботи.

В уряді негайно слід ввести посаду віце-прем'єра з питань АПК. Треба подумати, що краще: один віце-прем'єр чи одинадцять заступників міністра. Ми ж не футбольну команду заступників формуємо. Вважаємо недопустимим будь-яке секвестрування бюджету по статтях видатків на розвиток АПК. Зауваження Мінфіну щодо внесеного на розгляд Верховної Ради проекту постанови з цього питання зовсім не коректне. Адже Мінфіном узята лише частина показника (без капіталовкладень) і тоді справді скорочення видатків для потреб АПК становить 28 відсотків проти 17 відсотків у середньому по всіх інших галузях. Але якщо включити в обсяги скорочень і капітальне будівництво, то вийде, що скорочення видатків для потреб АПК становить майже 40 відсотків проти 19 відсотків у середньому по всіх інших галузях. Постає запитання: яким же чином впливати на ситуацію, як можна з усім тим миритися? За великим рахунком, такі намагання не вкладаються в логіку державного управління. Треба також припинити комедію з податковими постами, вилученням машин. Зиску від того не вистачить на утримання самих постів, а руйнування виробництва прискорить і прискорює. Соромно за такі заходи, вони дешеві за змістом, розраховані на частину обивателів, до того ж протизаконні. Я просив би Вас, Валерію Павловичу, навести порядок у цьому питанні.

По-друге. Є три ключові проблеми, які держава, всі гілки влади мусять вирішити якомога скоріше. Це:

— вироблення цінової політики, підтримуваної державою на рівні, що забезпечує рентабельне господарювання при заданих (оптимальних) виробничих показниках: не може бути ситуація, при якій у сезон жнив чи збирання осіннього врожаю селянин не знав, за що, куди і яким способом він може збути свою продукцію. Потрібне оптимальне держзамовлення, нехай і з меншими обсягами, можливо, розрахунки йтимуть через біржу, але ці розрахунки мають здійснюватися за рахунок грошей. На жаль, сьогодні село не знає, що це таке — гроші, а тому звідси накручуються всі диспаритети. Держава не має права стимулювати розвиток бартеру, вона повинна переходити на нормальні товарно-грошові відносини;

— доступність кредитів. Якщо уряд вносить до Верховної Ради проект закону про іпотеку і при цьому ті, хто представляє цей законопроект клянуться, що йдеться не про зміну форм власності на землю, а лише про створення можливостей для кредитування сільгосптоваровиробників шляхом формування відповідного фонду, фінансового резерву тощо, то формувати ці фонди (резерви) можна і без цього закону і кредитувати господарства всіх форм власності не на основі продажу землі, а на умовах, які забезпечать раціональне ведення сільськогосподарського виробництва.

Також потрібна корекція податкової політики. Фіксований податок — необхідний крок. Можливо — півкроку. Єдиний податок — справа складна. Вона потребує часу. Але шанс є, і тут біда може допомогти нам. Сільгоспвиробник доведений до такого стану, що розрахуватися з бюджетом просто не здатен. Тому назріла потреба справді оголосити для селян податкові канікули на кілька років, зберігши обов'язок розрахунків перед Пенсійним фондом. Я не готовий нині стверджувати, що саме так можна вирішити проблему. Треба думати і працювати, але Мінагропрому і Кабінету міністрів необхідно робити відповідний аналіз розрахунків у цьому напрямі.

Отже — ціни, кредити, податки. Все інше — хоч і важливе, але похідне. Селяни — суб'єкт ринку вже давно, їм умови треба створити, а не руйнувати цього суб'єкта. Вся політика держави поки що зводилася до цього неефективного завдання.

По-третє, ситуація з комплексом осінніх польових робіт. Такого стану, як сьогодні, історія українського землеробства ще не знала. Комітет пропонує вам проект постанови. Це, правда, не радикальний захід. Одначе там є цілком необхідні речі. Одна з них — забезпечення товарної інтервенції нафтопродуктами, щоб збити оплогу нафтоспекулянтів, які хочуть компенсувати свої втрати від падіння цін на світовому (в т. ч. російському) ринку цінами у нас, так само, як інші втрати через хиткі банківські умови при здійсненні експортно-імпортних операцій.

Інші положення постанови стосуються пом'якшення фінансової напруги, головним чином через реструктуризацію боргів, акцизи тощо. Передбачено також доручення прокуратурі, Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин, Національному банку, пропозиції Кабінету міністрів України.

Підкреслюю ще раз (я вже висловлювався з цього приводу) від імені усіх членів комітету, що комітет готовий до співпраці з Кабінетом міністрів, зацікавленими міністерствами і відомствами в усіх питаннях, що вирішують проблеми галузі.

Вважаю доцільним не витрачати час на посилення аргументації, а, коротко обговоривши проект постанови Верховної Ради з цього питання, прийняти його.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Положення про робочу групу з проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби

Затвердити Положення про робочу групу з проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби (додається).

Президент України
Л. КУЧМА.

Київ, 10 вересня 1998 року.
№ 1001/98.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 10 вересня 1998 року №1001/98

ПОЛОЖЕННЯ

про робочу групу з проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби

1. Робоча група з проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби (далі — робоча група) утворена для організації реалізації положень Концепції адміністративної реформи в Україні в частині проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби.

2. У своїй діяльності робоча група керується Конституцією України, законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями робочої групи є:

визначення першочергових заходів та організаційно-правових засад проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби;

організація та координація підготовки органами виконавчої влади проектів нормативно-правових актів з питань реформування місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби;

розроблення механізму впровадження реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби, аналіз ходу та визначення строків її впровадження та контроль за їх додержанням;

організація підготовки експертних оцінок та попередній розгляд проектів нормативно-правових актів з питань реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби;

інформування Державної комісії з проведення в Україні адміністративної реформи про хід реалізації заходів щодо впровадження положень Концепції адміністративної реформи в Україні в частині проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби;

внесення Державній комісії з проведення в Україні адміністративної реформи пропозицій щодо прийняття в установленому порядку нормативно-правових актів, необхідних для проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби;

організація науково-практичних конференцій, семінарів, нарад тощо з питань забезпечення проведення в Україні адміністративної реформи;

розгляд пропозицій органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо підвищення ефективності проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби;

сприяння проведенню аналітичної та науково-методичної роботи в наукових установах, спрямованої на відслідковування процесів проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби;

організація розробки проектів програм наукового, матеріально-технічного, фінансового та кадрового забезпечення проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби.

4. Робоча група має право:

одержувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій необхідну для її роботи інформацію;

утворювати тимчасові робочі та експертні групи для підготовки проектів нормативно-правових актів, інших документів з питань реформування місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби;

залучати до роботи спеціалістів органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування (за погодженням з їх керівниками), провідних учених, іноземних фахівців, у тому числі на договірній основі;

заслуховувати інформацію керівників центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з питань проведення адміністративної реформи, в тому числі про стан підготовки проектів нормативно-правових актів і здійснення заходів, спрямованих на проведення реформи місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державної служби.

5. Організаційною формою роботи робочої групи є засідання, які проводяться в міру потреби, але не рідше одного разу на два місяці.

Засідання робочої групи вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менш як половина членів робочої групи.

6. Рішення робочої групи приймається простою більшістю голосів присутніх на засіданні членів робочої групи і оформляється протоколом.

Рішення робочої групи, прийняті в межах її компетенції, є обов`язковими для розгляду органами виконавчої влади, а також органами місцевого самоврядування у межах здійснення ними повноважень органів виконавчої влади.

7. Робочу групу очолює керівник, яким за посадою є заступник Голови Державної комісії з проведення в Україні адміністративної реформи.

Керівник робочої групи має заступника, який виконує окремі його доручення та виконує обов`язки керівника у разі його відсутності.

Забезпечення поточної роботи робочої групи здійснює її секретар.

8. Фінансове і матеріально-технічне забезпечення діяльності робочої групи здійснює Кабінет Міністрів України у межах коштів, передбачених на фінансування робіт з проведення адміністративної реформи в Україні, а також за рахунок технічної допомоги, що надійшла на ці цілі від міжнародних організацій.

9. Організаційне забезпечення діяльності робочої групи здійснює Управління організаційної роботи та кадрової політики Адміністрації Президента України та Фонд сприяння розвитку місцевого самоврядування України.

10. Робоча група використовує у своїй роботі бланк встановленого зразка зі своїм найменуванням.

11. Члени робочої групи мають посвідчення, зразок якого затверджує Глава Адміністрації Президента України.

Глава Адміністрації Президента України
Є. КУШНАРЬОВ.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до Указу Президента України від 18 червня 1998 року №652

Відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України **постановляю:**

1. Внести до Указу Президента України від 18 червня 1998 року №652 «Про фіксований сільськогосподарський податок» такі зміни і доповнення:

1) частину четверту статті 2 викласти в такій редакції:

«Якщо у сільськогосподарських товаровиробників нарахована у 1997 році сума податків і зборів (обов`язкових платежів), включених до складу фіксованого сільськогосподарського податку, перевищує суму фіксованого податку, нарахованого згідно з цим Указом, більше, ніж у три рази, то до суми фіксованого податку застосовуються такі підвищуючі коефіцієнти:

у разі перевищення у три-чотири рази — 1,5;

у разі перевищення більш як у чотири рази — 2»;

2) у статті 3:

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«для ріллі, сіножатей та пасовищ — 1»;

доповнити статтю після частини другої новими частинами такого змісту:

«Для платників податку, які здійснюють діяльність у гірських зонах і на поліських територіях, ставка фіксованого сільськогосподарського податку з одного гектара сільськогосподарських угідь установлюється у відсотках до їх грошової оцінки, яка проводиться відповідно до методики, затвердженої Кабінетом Міністрів України, в таких розмірах:

для ріллі, сіножатей та пасовищ — 0,5;

для багаторічних насаджень — 0,1.

Перелік господарств, на які поширюється дія частини третьої цієї статті, затверджується до 1 грудня 1998 року на пленарних засіданнях обласних рад за поданням районних державних адміністрацій, виходячи з критеріїв, установлених статтею 1 Закону України «Про статус гірських населених пунктів в Україні», та визначених Кабінетом Міністрів України поліських територій».

У зв`язку з цим частину третю вважати частиною п`ятою;

3) частину другу статті 5 викласти в такій редакції:

«Відділення Державного казначейства України у районах наступного дня після надходження коштів перераховують суми фіксованого сільськогосподарського податку у таких розмірах: до місцевого бюджету — 8 відсотків, на обов`язкове державне пенсійне страхування — 90 відсотків, на обов`язкове соціальне страхування — 2 відсотки і повідомляють відповідний орган державної податкової служби про загальну суму податку та її розмежування».

2. Скасувати Указ Президента України від 10 серпня 1998 року №870 «Про заходи щодо підтримки сільськогосподарських товаровиробників гірських зон та поліських територій».

3. Цей Указ набирає чинності в порядку, передбаченому пунктом 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України і діє у період з 1 січня 1999 року до 1 січня 2004 року.

Президент України
Л. КУЧМА.

Київ, 11 вересня 1998 року.
№1013/98.

У номер

Замовлення каламутити воду передано з Дніпропетровська до Києва

(Початок на 2-й стор.).

Слухання відбувалися за щільно зачиненими дверима без доступу журналістів. Одначе дуже швидко з'ясувалося, що звинувачення «Єдиних систем» у надто замалих (при нібито завеликих прибутках) відрахуваннях у бюджет, про що нині нав'язливо йдеться на шпальтах відповідних газет, до даної справи жодного відношення не мають. Навпаки, якраз у вересні минає рік, як арбітражні суди послідовно в чотирьох інстанціях, від Дніпропетровська до Києва, не змогли підтвердити порушень чинного законодавства. І хоч за всіма процесуальними канонами мали б уже винести остаточне рішення — або визнати корпорацію винною, або, якщо вини немає, раз і назавжди припинити лемент у ЗМІ як безпідставний, — справа тим часом несподівано-негадано повернулася назад, у першу інстанцію. Якщо не знайшли, за що вчепитися, то починайте, мовляв, хлопці-юристи, все спочатку...

Народний депутат України Юлія Тимошенко, яка свого часу очолювала ЄЕСУ, щойно на прес-конференції заявила, що відверто, без будь-якого очевидного приводу знову розпочато спробу чергової розправи.

Газета вже повідомляла: Індустріальна районна податкова адміністрація Дніпропетровська ухвалила стягнути з ЄЕСУ 1 мільярд 443 мільйони 531 тисячу 134 гривні 92 копійки як штраф і пеню за нібито значні фінансові оборудки. Навіть валютні. Але найдивовижніше, що не ясно, на яких підставах було прийнято таке рішення. У 1996—97 роках англійська компанія «Юнайтед енерджі Інтернешнл» за контрактами з ЄЕСУ постачала в Україну газ, за який корпорація перерахувала їй 690 мільйонів доларів. Та ревізори КРУ України, працюючи за дорученням Генеральної прокуратури, поки що чомусь справді не знайшли «аргументів» для цієї операції, попередньо оголосивши їх незаконними. Але справа ще в роботі і обвинувачень нікому досі не пред'явлено. Сама Генпрокуратура за запитом ЄЕСУ письмово повідомила, що «ревізія окремих питань діяльності ПФК ЄЕСУ не закінчена і триває, а її проміжні висновки потребують перевірки слідчим шляхом». То податківці, виходить, просто поспішили поперед батька в пекло? Чи з мосту та у воду, навмисне скаламучуючи останню?

Тим паче, що компанія «Юнайтед енерджі Інтернешнл», не бажаючи замарно потерпати, вирішила самотужки домагатися істини і звернулася до третейського суду Російської Федерації. На розгляд якого подала митні вантажні декларації, котрі підтверджують факт імпорту в Україну природного газу навіть у значно більших обсягах, ніж оплачені «Єдиними системами». І суд, заручившись експертною оцінкою авторитетних правознавців, уже погодився, що названа компанія Великобританії виступила, по суті, кредитором ПФК ЄЕСУ.

Ось чому на процесі у Дніпропетровську англійська компанія спочатку уповноважила своїм адвокатом Сергія Федоровського, а потім, коли тут вочевидь запахло смаженим, подала і клопотання сприймати її потерпілою і третім повноправним суб'єктом слухань. Обласний арбітражний суд і скористався цим, дійшовши висновку, що причетність до справи чи й підсудність (якщо виходить з суті рішення податкової адміністрації) зарубіжної фірми мають визначати виняткова у Києві.

Як же все це коментувати? На згаданій прес-конференції у Дніпропетровську Юлія Тимошенко вкотре заявила, що вже ні для кого не становить великого секрету нищівний і згубний курс нинішньої виконавчої влади в Україні. Але всіх, хто про це говорить на повен голос, без будь-яких законних підстав переслідують і навіть знищують, бо тільки цим і навчилися у нас вправно займатися. Арешт президента Українського газоресурсного консорціуму Миколи Сивульського, який входить до складу тіньового Кабміну партії «Громада» і щойно очолив штаб з референдуму про дострокове припинення повноважень Президента Леоніда Кучми, на думку Юлії Володимирівни, є однозначним підтвердженням саме такої політики влади.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

НАВІТЬ КОЛИ не знати, що у Києві в Юрія Кармазіна є «двійник» — також юрист, також Юрій і також Кармазін — суддя Верховного суду України, то все одно сплутати Юрія Анатолійовича з кимось іншим важко. Як юрист і щирий патріот Одеси, він «засвітився», роздмухуючи нашумілу резонансну справу ЧМП «Бласко» — Кудюкіна, очолював відповідну депутатську слідчу комісію ВР минулого скликання. Як політик був членом депутатських груп «Реформи», «Конституційний центр», нині — у «Громаді». Беручи слово в сесійному залі, Юрій Кармазін неодмінно зазначає, що представляє «окуповану Одесу». Хоча таким собі підпільником його назвати важко, бо за вдачею він — боєць швидше відкритого, наступального плану.

Юрій КАРМАЗІН: «Подаємо руку для співпраці всім»

— Юрію Анатолійовичу, у людей, які носять погони, золоте правило: не лізь у бій, не оцінивши ситуацію у державі. Чи погоджуєтеся з «крамольною» думкою про те, що Україна належить до найкорумпованіших держав не лише Європи, а й світу?

— Щодо першості України в плані корумпованості, то це, на мою думку, справді так. Погляньте, хто перебуває на окремих керівних щаблях виконавчої влади, придивіться до оточення Президента України, про що я казав Леонідові Даниловичу відверто у вічі.

Нині ми знайомимося з показниками роботи правоохоронних органів. Цифра стану боротьби з організованою злочинністю у них справна, а насправді... А візьміть усю численну армію державних контролюючих органів. Куди не поткнись — скрізь контролер-чиновник з маленькою державною платнею, котрий також норовить жити за рахунок подачки, хабара. Ось де слід шукати витоки корупції й боротися не з окремими її випадками, а вживати кардинальних заходів. На мою думку, вкрай потрібно істотно скоротити державний апарат і вдвічі-втричі підвищити йому платню, лише у такому разі держслужбовець цінуватиме своє місце і замислюватиметься над тим, чи варто ним ризикувати заради дрібної подачки.

— З одного боку, в державі визнають загрозливий для її національної безпеки рівень корупції, що офіційно визнала Верховна Рада минулого скликання. А з другого — у нашому парламенті не знаходиться місця для окремого комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією. На вашу думку, чи доцільно було його об'єднувати з іншим комітетом?

— Історія покаже, чи виправданим було таке рішення чи ні. Ознайомившись з усіма проектами документів, які розроблялися у цих комітетах чи планувалися, зауважу, що вони одного профілю, та й коли виходити з кількості законопроектів, то злиття комітетів видається виправданим.

Так само зрозуміло, що безпосередньо організованою злочинністю і корупцією мають займатися правоохоронні органи і робити це повинні фахово. А займатися цим народним депутатам від випадку до випадку —то, мабуть, не вихід.

Наше завдання — створити таку законодавчу базу, щоб могли працювати відповідні підрозділи МВС, Служби безпеки. Щоб не було того, що ми маємо тепер, коли до нас надходять численні скарги про зловживання цих органів.

— Які саме законопроекти вважаєте за необхідне прийняти насамперед?

— Багато з тих, котрі з якихось причин довго не розглядалися досі. Скажімо, треба визначитися із створенням на основі закону Національного бюро розслідувань. Такий орган, на моє переконання, має діяти. Тому я підтримую зачинання Президента України і Координаційного комітету з питань боротьби з корупцією і організованою злочинністю щодо вкрай назрілої потреби діяльності НБР, котре матиме функції слідчого органу і візьме на себе відповідальність за розслідування найбільш небезпечних злочинів.

Я не бачу можливості для боротьби з такою злочинністю без прийняття нового Кримінально-процесуального кодексу, проект якого ми розглянули на засіданні комітету і визнали за доцільне рекомендувати ВР прийняти у першому читанні варіант Кабінету міністрів.

Досить гострою є проблема декриміналізації деяких статей Кримінального кодексу. Адже ми сьогодні визнаємо злочинцями і відправляємо до місць позбавлення волі людей, щодо яких можна обмежитися іншими заходами впливу. А тим часом інші особи, котрі більше криміналізують суспільство, залишаються безкарними і на волі. Застарілий у нас й Адміністративний кодекс — його також треба міняти.

До керівників правоохоронних органів, судової влади я надіслав листи з проханням надати свої пропозиції щодо внесення необхідних змін до чинного законодавства. Та, бачу, з окремими співпрацювати буде важко. Ось отримуємо розпорядження Кабміну про закріплення того чи іншого урядовця для співпраці з парламентським комітетом, але, подивіться, скільки минуло часу, а до комітету окремі керівники правоохоронних структур навіть не зателефонували, не поцікавилися нашими планами, структурою тощо.

Насамперед плануємо відвертати можливі криміногенні тенденції, закладені в розроблених Кабінетом міністрів законопроектах, в указах Президента, вивчати й аналізувати їх у зародку, а не тоді, коли вони уже діють і держава, народ втрачають мільярди. Першою ластівкою у цьому плані був розгляд комітетом питання про створення «Укрнафтогазу». Ми побачили, що можуть бути страшенні наслідки, є загроза пограбування держави приватними особами. Ми це питання вивчили ретельно, і нашу думку я озвучив на сесії під час розгляду законопроекту.

Певен, що ми так маємо працювати і надалі — відстежувати законопроекти у стадії їх підготовки й виявляти можливі «рогатки», лазівки для тих, хто хоче нажитися за рахунок цього. Переконаний, від такої роботи комітету буде набагато більше користі, аніж виловити того чи іншого незначного корупціонера, хоча це важливо. Але то робота спеціальних правоохоронних органів. Погодьтеся, такі процеси у нашій державі досі не відстежувалися.

А ось виконання своїх контрольних функцій ми розпочали з предметного аналізу дотримання законності самими керівниками правоохоронних структур, зокрема, чи виконувалися вимоги закону про узгодження кандидатур на керівні посади в цих структурах з парламентом і його комітетами...

— З об'єктом докладання зусиль вашого комітету ми загалом розібралися — роботи, як кажуть, непочатий край. А як оцінюєте сили власне самого комітету. Я маю на увазі не лише його організаційну внутрішню структуру, а й дещо інше — чи вдасться членам комітету вивищитися над своїми політичними, корпоративними інтересами?

— Кількісно наш комітет один з найбільших — на час нашої розмови налічує 29 чоловік, окрім того, ще три народні депутати виявили бажання влитися до нього. Не знаю, як бути, адже регламентом передбачено, що склад будь-якого постійного парламентського комітету не може перевищувати 30 чоловік.

А щодо працівників секретаріату, то в попередніх двох комітетах їх було 18, а нині за штатним розкладом передбачено лише 15. Побутові умови для роботи загальновідомі: бракує приміщень, оргтехніки, лише три комп'ютери підключено до системи «Право». До «Інтернету» — жодного, і ми, працюючи над законопроектами, не можемо оперативно поцікавитися досвідом законодавства інших країн.

У структурі комітету створено п'ять підкомітетів: з питань законодавчого забезпечення діяльності правоохоронних органів, аналізу та перспективного прогнозування (голова Олександр Бандурка (фракція НДП); з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією (голова Володимир Нечипорук («Громада»); з питань по контролю за виконанням законодавства органами виконавчої влади, правоохоронними органами, Збройними силами та іншими, передбаченими законодавством, збройними формуваннями (голова Ігор Пилипчук (СДПУ(о), з питань експертизи та удосконалення законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності в економічній сфері (голова Лев Миримський (позафракційний) і п'ятий — підкомітет з питань додержання законності й захисту прав та свобод громадян у процесі правоохоронної діяльності (голова Володимир Альохін («Громада»). Першим заступником голови комітету є Віктор Кочерга (КПУ), заступниками — Іван Білас (позафракційний) та Віктор Развадовський (НДП), секретар — Володимир Мазуренко (фракція зелених).

Як бачите, ми виконали вимогу щодо представлення у керівництві комітету представників різних політичних сил. А щодо політичних розкладок у комітеті, то тут певні питання є, найбільше у нас членів фракції НДП та позафракційних.

— Даруйте, Юрію Анатолійовичу, але не можу не торкнутися і досить делікатного питання, котре не лише в мене на язику. Чи не відчуваєте ви певного дискомфорту від того, що у Верховній Раді лежить подання Генпрокуратури про дачу згоди на притягнення до кримінальної відповідальності одного з керівників вашої фракції. А на двох інших членів фракції, котрі увійшли до складу комітету, порушено кримінальні справи, але це не завадило одному з них очолити підкомітет?

— Дякую за запитання. На відверте запитання — відверта відповідь. Абсолютно жодного дискомфорту я не відчуваю, і ось чому. По-перше, на прохання ознайомити мене з усіма такими прокурорськими поданнями, що надійшли до Верховної Ради, поданнями, на які ви посилаєтесь, дозволу я не отримав, і в вічі їх не бачив. По-друге, мені відомо про політичну спрямованість цих документів.

Отримавши інформацію, причому неофіційну, не від правоохоронних органів, про те, що стосовно керівника підкомітету порушено дві кримінальні справи, я одразу знайшов можливість з ними ознайомитися. На мою думку, порушено їх за просто-таки смішними підставами. Та хоч би що там було, я збирав з цього приводу керівництво комітету, можливо, й перевищуючи свої повноваження, відкликав протокол про обрання цієї людини головою підкомітету, утримувався від доручення їй особливо важливих завдань. Спільно з керівництвом комітету ми дійшли цілком логічного й законного висновку: визнати людину винною може лише суд, якого не було. А факт порушення кримінальної справи не може бути юридичною перепоною для депутата посісти ту чи іншу посаду в парламенті. Хоча морально-етичний відтінок тут, звичайно, є.

Знаєте, останнім часом виконувачі обов'язків Генпрокурора кримінальні справи порушували дуже просто. Але вони, ці виконувачі, перевищували свої повноваження, і за це їх також треба запитати, а також запитати й того, хто тримав таких виконувачів, тобто Президента України Леоніда Кучму.

А повертаючись до запитання про дискомфорт, то я його відчуваю лише від одного — від того, що з початку формування комітету не припиняються спроби дестабілізації його роботи. Насамперед фракцією НДП, яка за квоти чотири особи зуміла послати до комітету аж дев'ять, або маємо 6 так званих позафракційних за квоти 1,8 чоловіка. Але повірте, я налаштований на співпрацю з представниками будь-яких політичних сил парламенту.

Взяв інтерв'ю Анатолій БЕНЬ.

Представляємо голів комітетів

Із досьє «Голосу України»

Юрій Анатолійович Кармазін, 1957 року народження, українець, освіта вища — закінчив юридичний факультет Одеського держуніверситету. Працював помічником районного й обласного прокурора, заступником спецпрокурора. З 1985 по 1993 р. — прокурор Приморського району Одеси, з 1993-го — суддя Одеського облсуду. Заслужений юрист України. У квітні 1994-го в другому турі обраний народним депутатом України від Приморського в. о. Одеси. У березні 1998-го став народним депутатом вдруге — по мажоритарному виборчому округу.

«Тіньовий» арешт

17 вересня стало відомо про арешт президента Українського газоресурсного консорціуму Миколи Сивульського. Йому інкримінували «дії, що спричинили тяжкі наслідки, зокрема зумисне незаконне перерахування ним 10 млн. 311 тис. гривень, що належали акціонерному товариству «Укргазпром», на рахунки комерційної структури промислово-фінансової корпорації «Єдині енергетичні системи України».

Минулої п'ятниці члени фракції «Громада» у парламенті (М. Сивульський входить до складу «тіньового» уряду, створеного минулого року цією партією) виступили із заявами, де стверджували, що до арештованого навіть не допускають адвокатів. Тоді ж прес-центр Генеральної прокуратури заперечив це, повідомивши, що із М. Сивульським уже працюють адвокати і найближчим часом йому буде пред'явлено обвинувачення. За законом офіційне обвинувачення затриманому має бути висунено протягом 10 діб. Прокоментувати цю подію наш кореспондент попросив народного депутата України, голову Комітету ВР з питань бюджету **Юлію ТИМОШЕНКО**:

— Чому заарештували М. Сивульського? Річ у тім, що він очолив штаб із проведення всенародного референдуму про дострокові вибори Президента України і про висловлення недовіри нинішньому Президентові Леонідові Кучмі. М. Сивульський — доктор економічних наук, консультант бюджетного комітету парламенту, нині послідовно розробляє реальну програму відродження України. Свого часу він виступив проти указу Президента про скорочення соціальних витрат бюджету. Звичайно, нинішній владі сьогодні дуже просто розправлятися з опозицією, використовуючи прокуратуру та суди. Мало того, що кожного року зменшується на 500 тисяч кількість населення, знищено все національне виробництво, включаючи сільське господарство, охорону здоров'я, освіту. Ми розпочали збір підписів народних депутатів на підтримку Миколи Сивульського.

ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ ВІДПОВІДАТИМЕ МІЖНАРОДНОМУ ПРАВУ

НАПРИКІНЦІ жовтня в Києві відбудеться міжнародна науково-практична конференція «Гармонізація законодавства України з міжнародним правом». Про проблеми, які має розглянути ця конференція, наша бесіда з доктором юридичних наук, професором, членом-кореспондентом НАН України, директором Інституту законодавства Верховної Ради України Віталієм ОПРИШКОМ:

— У світі сьогодні практично немає країн, які б, здійснюючи свою внутрішню та зовнішню політику, не спілкувались відповідним чином з іншими країнами або з їх угрупованнями. Це вимагає від кожної країни зважувати, зіставляти свої дії з діями інших держав, а коли потрібно, — то й узгоджувати їх шляхом прийняття спільних оптимальних рішень. Саме такий підхід до організації стосунків з іншими державами юридично визначений у Конституції України.

— І не тільки в Конституції, а й у Декларації про державний суверенітет, постанові Верховної Ради України «Про основні напрями зовнішньої політики України», Законі України «Про міжнародні договори України». Положення цих документів на основі загальновизнаних норм і принципів міжнародного права закріпили засади зовнішньої політики України, зокрема відкритість, взаємовигоду, рівноправність, невтручання у внутрішні справи, незастосування сили та загрози силою тощо.

— Закріплення цих принципів у законодавчих актах, а також здійснення інших заходів щодо розвитку зовнішньополітичної діяльності, мабуть, дали свої результати?

— Найважливішим є те, що сьогодні Україну визнали, встановили з нею дипломатичні відносини 145 держав світу. Вона є членом майже 50 міжнародних організацій. Це дає можливість нашій державі не лише успішно здійснювати міжнародне співробітництво у різних його напрямах, а й відігравати важливу роль у забезпеченні миру і безпеки у світі.

Водночас слід зазначити, що можна було б мати і більш значні результати у цій справі, якщо б своєчасно і належним чином розв'язувалися всі проблеми, пов'язані з подальшою активізацією діяльності України у міжнародному співробітництві.

Однією з таких досить істотних і важливих є проблема гармонізації законодавства України з міжнародним правом.

— Здається, всім зрозуміло, що від того, наскільки національне законодавство будь-якої країни відповідатиме міжнародним правовим стандартам, залежить ефективність її міжнародного співробітництва з іншими країнами. Які стандарти має витримати наша країна?

— Насамперед, приведення норм Конституції до міжнародних стандартів. Це надзвичайно важливо, коли взяти до уваги те, що Конституція є основою, правовим фундаментом розвитку національного законодавства.

Другим досить важливим методологічним положенням гармонізації законодавства нашої держави є зміст ст. 9 Конституції України, в якій записано: «Чинні міжнародні договори, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України». Реалізація цього конституційного положення дає можливість постійно розширювати межі національного законодавства України, збагачувати його за рахунок норм та принципів міжнародного права. Безумовно, це значною мірою сприяє зближенню національного законодавства нашої держави з міжнародною правовою системою, усуненню між ними суперечностей, юридичних колізій. Через втілення в законодавство України норм та принципів міжнародного права наша держава практично гармонізує свою правову систему не лише з міжнародно-правовою, а й з національними правовими системами інших держав світу. Добре розуміючи і усвідомлюючи це, Верховна Рада України з 1990 року по грудень 1997-го ратифікувала майже 300 міжнародних угод.

— Міжнародні договори, на які надано згоду на їх обов`язковість, стають частиною національного законодавства України. З цього випливає, що на них повинен розповсюджуватись такий самий порядок набрання чинності, як і на закони та інші нормативно-правові акти України. Стаття 57 Конституції зазначає: закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов`язки громадян, не доведені до відома населення у порядку, встановленому законом, є нечинними. Але ж відомо, що не всі міжнародні акти, ратифіковані Україною, були оприлюднені. Отже, як у такому випадку розглядати чинність відповідних міжнародно-правових договорів, зокрема й ратифікованих Верховною Радою України?

— Справді, проблема є. І це при тому, що відповідний порядок оприлюднення був передбачений ст. 20 Закону України від 22 грудня 1993 р. «Про міжнародні договори України». Згідно з ним договори, що набрали чинності з моменту підписання їх Президентом України, мають бути опубліковані у «Відомостях Верховної Ради України», в газеті Верховної Ради України та у «Зібранні діючих міжнародних договорів України», видання якого

повинно забезпечити Міністерство закордонних справ України. Проте, на превеликий жаль, ця норма закону не виконується. Водночас слід звернути увагу й на те, що при поданні до Верховної Ради на ратифікацію міжнародних договорів не подаються також, як цього вимагає п. 8 ст. 7 Закону України від 22 грудня 1993 р. «Про міжнародні договори», відповідні проекти законів про зміни до законодавчих актів України, які й повинні забезпечувати гармонізацію національного законодавства з міжнародним.

— Мабуть, не можна не враховувати при гармонізації національного законодавства нашої держави з міжнародним правом тієї обставини, що система останнього поділяється на публічне та приватне право, властиві для них галузі, правові інститути та норми. Які ви бачите проблеми в цьому плані?

— Практично неможливо автоматично зробити поділ правової системи будь-якої країни на публічне та приватне право. Особливо це стосується тих країн, де зародження, розвиток та становлення правових систем відбувалося за певних історичних, національних, властивих саме для них умов, що взагалі не передбачали або і не могли передбачати (наприклад, враховуючи особливості розвитку соціально-економічних систем конкретних країн) поділу національного права на публічне та приватне. Тому тут виникає потреба здійснення ретельних досліджень цієї проблеми як на рівні національної, так і на рівні міжнародно-правової науки.

З цією проблемою тісно пов'язане й питання систематизації міжнародно-правових актів, їх окремих норм та принципів, імплементованих у встановленому порядку до системи національного права і законодавства. Адже не так просто систематизувати норми відповідної галузі міжнародного публічного або міжнародного приватного права до національної правової системи, в якій немає такого поділу.

Досить важливим є питання практичної реалізації норм та принципів міжнародного права, які стали частиною національних правових систем. Адже практично в усіх країнах реалізація норм матеріального права будь-якої галузі забезпечується, як правило, розвитком відповідних процесуальних галузей права, їх норм. Якщо вести мову про міжнародне право, то його норми та принципи не завжди знаходять свою реалізацію через відповідні процесуальні норми. Іноді вони просто відсутні. У багатьох випадках вони закріплюються у міжнародно-правових актах, які носять здебільшого матеріально-правовий характер і в яких не завжди приділяється належна увага механізму (процесу) їх реалізації. Особливо важко підлягають імплементації в національне законодавство міжнародно-правові норми та принципи, механізм реалізації яких не передбачений у відповідному міжнародно-правовому акті. У таких випадках виникає необхідність спеціально розробляти і впроваджувати у національне законодавство або пристосовувати наявні певні процесуальні норми, які забезпечували б реалізацію норм та принципів міжнародного права, що стали частиною правової системи конкретної країни.

— А як узгоджено законодавство України з правовими системами міжнародних організацій? Нині нашою державою вже встановлені різноманітні види стосунків із значною кількістю таких організацій.

— Якщо брати до уваги правовий статус України в цих організаціях, масштаб та характер її діяльності, можна виділити декілька груп міжнародних організацій: 1) міжнародні організації, в яких Україна виступає як повноправний член, насамперед організації системи ООН; 2) регіональні міжнародні організації; 3) міжнародні організації, в яких Україна виступає як спостерігач, асоційований член. В окрему групу можна виділити міжнародні економічні організації та інші — залежно від того, які використовуються для цього критерії.

Одним із важливих і перших кроків на шляху міжнародного співробітництва нашої держави було здійснення заходів щодо вступу до Ради Європи — авторитетної міжнародної європейської організації. Аналізуючи діяльність України щодо здійснення співробітництва із Радою Європи, слід зауважити, що наша країна ще не все зробила для приведення свого законодавства у відповідність з міжнародно-правовими актами цієї організації та взятими на себе зобов'язаннями. Поки що не прийнято рамковий закон про правову політику в Україні щодо захисту прав людини, рамковий закон щодо реформування правової та судової систем, нові Кримінальний та Кримінально-процесуальний, Цивільний та Цивільно-процесуальний кодекси; новий закон про політичні партії. Ряд зобов'язань виконано частково.

— У чому причини такого становища?

— У державі не належним чином контролюється і аналізується робота у цьому напрямі, не приймаються своєчасні, і передовсім організаційні, заходи з її вдосконалення. Якщо бути більш конкретним, то слід зазначити, що й досі комплексно не вивчений і належним чином не оцінений масив конвенцій Ради Європи, не встановлені пріоритети в поступовому приєднанні до них України. На сьогодні наша держава завершила приєднання шляхом ратифікації лише до 28 конвенцій Ради Європи та протоколів до них, а також заявила про приєднання шляхом підписання ще до 9 конвенцій, хартій та протоколів до них.

— Мало це чи багато?

— Звичайно, мало, з огляду на загальний обсяг масиву конвенцій Ради Європи, що є основою її правової системи і налічує 168 конвенцій, хартій, угод та протоколів до них, котрі, як зазначено в інформаційних бюлетенях Ради Європи, становлять еквівалент більш як 75000 двосторонніх угод.

— Чи є проблеми на так званому юридично-галузевому рівні?

— Безперечно. Одним із важливих напрямів гармонізації законодавства країн світу є гармонізація їх національного галузевого законодавства, яке в будь-якій країні має свої специфічні особливості, обумовлені історичними, національними, юридичними традиціями, політичним та державним устроєм, станом економіки, рівнем розвитку законодавства, станом злочинності тощо. Неможливо, наприклад, віддзеркалити належним чином у конституційному законодавстві європейських країн систему прав, свобод та обов`язків людини і громадянина, якщо не враховувати відповідні міжнародно-правові документи (наприклад, Європейську конвенцію з прав людини, Європейську рамкову конвенцію про захист національних меншин, Європейську конвенцію про запобігання тортурам, нелюдському та принижуючому гідність поводженню або покаранню та інші).

А хіба можна добре організувати у нашій та інших європейських країнах місцеве самоврядування, якщо не врахувати європейський досвід, віддзеркалений у Європейській хартії про місцеве самоврядування?

Звичайно, є і заслуговують на увагу не менш численні проблеми гармонізації з міжнародним правом цивільного, трудового, адміністративного, кримінального, господарського та інших галузей матеріального і процесуального законодавства України. І немає сумніву, що вони будуть розглянуті на конференції, в її матеріалах.

— Отже, можна зробити висновок, що правовій державі має бути властивий не лише високий рівень гармонізації національного законодавства України з міжнародним правом, а й реальне застосування такого законодавства у практиці повсякденного життя людини, суспільства та країни.

— Саме так.

— Дякую за бесіду.

Сергій **ДЕМСЬКИЙ.**

Хроніка. Факти. Події

● *Делі*

Прогрес не зупинити

«Економічні санкції Заходу, запроваджені щодо Індії після проведення нею травневих ядерних випробувань, виявилися неефективними. Вони не завадять прогресу республіки в різних галузях, включаючи науково-технічну», — заявив прем'єр-міністр Індії Атал Біхарі Ваджпаї.

● *Вашингтон*

Захищатимемося разом

США і Японія досягли домовленості щодо проведення спільних досліджень у галузі створення системи протиракетної оборони, яка захистила б острови Японії від ракетного удару. Дві країни уклали цю угоду після невдалої спроби КНДР вивести на орбіту штучний супутник Землі, коли 31 вересня ракета Північної Кореї пролетіла над територією Японії. «Ніхто не має сумніватися щодо нашої здатності захистити свої інтереси і вживати спільні дії заради миру й стабільності в Азії», — заявив міністр оборони США Уільям Коен.

● *Пекін*

Ворог Америки — азіатські жуки

Китай виступив з протестом з приводу нових правил, запроваджених міністерством сільського господарства США щодо імпортованих з КНР товарів, упакованих у дерев'яні ящики. Під приводом «відвернення проникнення до США азіатських рогатих жуків» Сполучені Штати заборонили ввезення продукції з Китаю у необробленій спеціальними засобами жорсткій дерев'яній тарі. Високопоставлений представник торговельної палати КНР Чжоу Шіцзянь назвав цей намір «нерозумним і таким, що завдає шкоди інтересам народів двох країн».

● *Бонн*

Заплатіть борг

Німеччина закликала США сплатити заборгованість щодо внесків до Організації Об'єднаних Націй. Міністр закордонних справ ФРН Клаус Кінкель заявив, що «боржники перед ООН — насамперед американці —мають, нарешті, сплатити всі гроші в казну Об'єднаних Націй».

● *Віндхук*

Вогонь припинено

Домовленості про негайне припинення вогню досягнуто на конференції щодо ситуації в Демократичній Республіці Конго. У зустрічі взяли участь лідери Танзанії, Замбії та Уганди.

● *Лондон*

Пропонуємо війська

Британські сили швидкого реагування буде надано в розпорядження ООН для участі в операціях врегулювання конфліктів у різних районах світу. «У разі виникнення конфлікту, ООН матиме можливість використовувати британські сили, терміново направляючи їх до районів напруженості», — сказав офіційний представник канцелярії прем'єр-міністра Великобританії.

● *Стокгольм*

Ослаблені, але при владі

Соціал-демократи залишаться при владі в Швеції, але будуть змушені спиратися у проведенні свого курсу на підтримку інших партій, перш за все Лівої. Це випливає з попередніх підсумків виборів до ріксдагу (парламенту), що відбулися тут у неділю. Однак Соціал-демократична робітнича партія набрала лише 36,5 відсотка голосів, що на цілих 8,8 відсотка менше, ніж на попередніх виборах 1994 року. Це один з найгірших показників партії за весь час її існування.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних інформагентств.

Ох, нелегка це робота — з болота тягти...

(Початок на 1-й стор.). Отож, чого ж досягнуто внаслідок переговорів Леоніда Кучми з Борисом Єльциним та Євгеном Примаковим? Як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», сторони вперше домовилися про спільні дії, пошуки механізмів та заходів щодо якнайшвидшого подолання кризи.

Домовленості координувати антикризові заходи між російською та українською сторонами означають, передусім, піднесення на вищий рівень роботи україно-російської стратегічної групи. Російська сторона призначила керівником своєї частини стратегічної групи заступника глави президентської адміністрації Сергія Приходька, котрий раніше був помічником президента з питань зовнішньої політики.

Досягнуто також домовленості про активізацію роботи україно-російської змішаної міжурядової комісії, про обов'язкові телефонні консультації чи неформальні зустрічі з координації антикризових заходів. Вони можуть відбуватися в Києві чи Москві, або між Києвом та Москвою.

Російська сторона особливо бажає підняти на зовсім інший рівень україно-російські відносини і відмовитися від наносного в них. Важливим, заявив Л. Кучма, є і те, що президенти ще раз підтвердили стратегічний рівень партнерства між двома країнами.

Борис Єльцин позитивно висловився про ідею зони вільної торгівлі між Україною та Росією. Сторони домовилися про продовження роботи фахівців, які проведуть необхідні розрахунки.

Говорячи про підсумки зустрічі, Президент Леонід Кучма підкреслив, що «на першому й другому рівні» у відносинах між Україною й Росією немає непорозуміння, а коли «справа спускається на третій і четвертий рівень — то там усе стає болотом, з якого витягти щось позитивне практично неможливо».

Щодо підсумків своєї зустрічі з Президентом РФ Борисом Єльциним, Л. Кучма сказав: «Ми зрозуміли, що друзі пізнаються в біді. І з біди треба виходити разом».

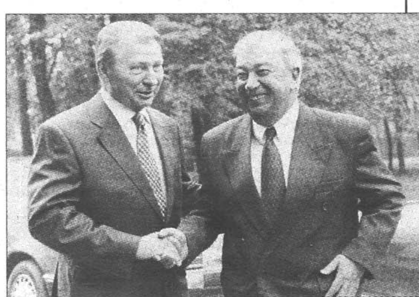
А тим часом, за повідомленням управління урядової інформації, на зустрічі прем'єра Росії Євгена Примакова з Президентом України Леонідом Кучмою та Прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком обговорено підсумки минулої зустрічі президентів Росії та України й узгоджено конкретні заходи щодо подальшого розвитку російсько-українських відносин у дусі дружби, справжнього добросусідства та стратегічного партнерства.

Є. Примаков інформував українських керівників про основні принципові моменти програми нового уряду Росії.

Велику увагу приділено економічним аспектам російсько-українського співробітництва, підкреслено важливість врахування нових мікрогосподарських умов, що складаються під впливом глобальної та регіональної економічної й фінансової кризи. Росія й Україна разом з іншими країнами СНД координуватимуть заходи щодо його подолання.

Було також досягнуто принципової домовленості про сплату значної частини російського експорту в Україну товарними поставками, зокрема й російського газу. Президент Росії дав відповідні доручення російському урядові для її реалізації.

Влас. інф.

На знімку: під час зустрічі Президента України Леоніда Кучми з главою уряду Російської Федерації Євгеном Примаковим.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (ДІНАУ).

У майбутнє — твердо й упевнено

ВЧОРА вірменський народ відзначив сьому річницю своєї незалежності. За роки самостійного плавання у бурхливому морі політики на його шляху траплялося багато чого. Були важкі, породжені незгасаючим карабаським конфліктом часи, наслідки жахливого землетрусу 1988 року, жорстока, яка триває ще й досі, блокада, дуже важкі умови економічних перетворень. Але були й часи чудові, освячені святою для багатотисячної історії вірменського народу метою розбудови власної держави. Метою, заради якої мільйони наших предків йшли на вірну смерть, страждання і масові жертви.

Грач СІЛВАНЯН

Важливим фактором до подальшого прогресу нашої країни стали позачергові президентські вибори 1998 року, які привели до переконливої перемоги Р. Кочаряна.

Наступні за цим кроки — безперечні позитивні зрушення у зовнішній і особливо у внутрішній політиці — зокрема, створення політичної консультативної ради при президентові, нових структур з подальшого вдосконалення конституційних процесів, розвитку і поглиблення у суспільстві європейських стандартів у сфері прав людини, активізації місцевого самоврядування, могутнього імпульсу щодо розвитку країни, просування її до демократії і соціально-ринкової економіки.

Вірмено-українські зв'язки, їхня історія, що сягає часів заснування Києва, через сім років незалежності мають, на наш погляд, величезні резерви — як у політичній, гуманітарній, так і в економічній сферах. Вони мають бути активні і на багатосторонньому рівні, зокрема, у відповідних структурах СНД та ЧЕС, і на двосторонньому. Український вектор вірменської зовнішньої політики пов'язаний з очевидною перспективою використання геополітичних і геоекономічних переваг наших країн одна для одної. Спільний форум українських і вірменських бізнесменів, який недавно відбувся, — перша і, сподіваємося, далеко не остання спільна конструктивна ініціатива в цьому напрямі.

Наша країна дивиться в майбутнє твердо і впевнено. Уже багато тисяч років нам не дано іншого шляху. Незважаючи на величезні економічні труднощі і нерозв'язані політичні проблеми, Вірменія наближається до третього тисячоліття сповненої надій і конкретних планів. Початок нашого століття скривавлений жахливим геноцидом вірменського народу, що забрав мільйони невинних життів. Кінець цього суворого століття ознаменовано новими сподіваннями, які дарують людству розгорнуті по всій планеті, особливо в Європі, активні інтеграційні процеси, зростання гуманізму і домінант корпоративної суспільної психології. А початок наступного сторіччя, а з ним і третього тисячоліття ознаменується великою датою в історії нашого народу — 1700-річчям прийняття Вірменією християнства своєю державною релігією. Тож звернімо цього знаменного для вірменського народу дня наші погляди і надії до Господа і попросимо Його послати на наші дружні християнські країни і народи свою благодать, дати сили і надію на краще майбутнє.

Грач СІЛВАНЯН,
Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Вірменія в Україні.

Наші в Раді Європи

ДЕЛЕГАЦІЯ Верховної Ради України бере участь в осінній, заключній частині сесії-98 Парламентської Асамблеї Ради Європи, яка розпочала роботу вчора по обіді.

Хоча цей візит стане першим для нової делегації, його можна розглядати і як «контрольне тренування» перед січневою, наступного року, сесією: тоді Асамблея обговорюватиме виконання України зобов'язань, узятих під час вступу до Ради Європи.

Із Києва до Страсбурга прибули й доповідачі моніторингового комітету ПАРЄ Анне Северинсен і Тюнне Келам, які завершили свою роботу в Україні у п'ятницю. Серед інших вони мали зустріч з журналістами, де обговорили проблеми свободи преси у нашій державі. Доповідачів найбільше непокоять в Україні стан місцевого самоврядування; процес розмежування повноважень між виконавчою та законодавчою владами; численні післявиборні судові процеси та загроза невизнання повноважень деяких депутатів (особлива увага — до справи Сергія Головатого); зволікання з прийняттям нових Цивільного та Кримінального кодексів; потреба в реформі системи прокуратури; часті випадки брутального поводження міліції з громадянами. У Страсбурзі вважають, що зі свободою слова в Україні теж не все гаразд. Закриття газет «Правда України» та «Всеукраинские ведомости», непомірні штрафи, які суди взяли за звичку накладати на газети та журналістів, а також «новинка» — кримінальне переслідування за критику на адресу Президента України —все це вже зашкодило авторитетові нашої держави і знизило її рейтинг у Європі.

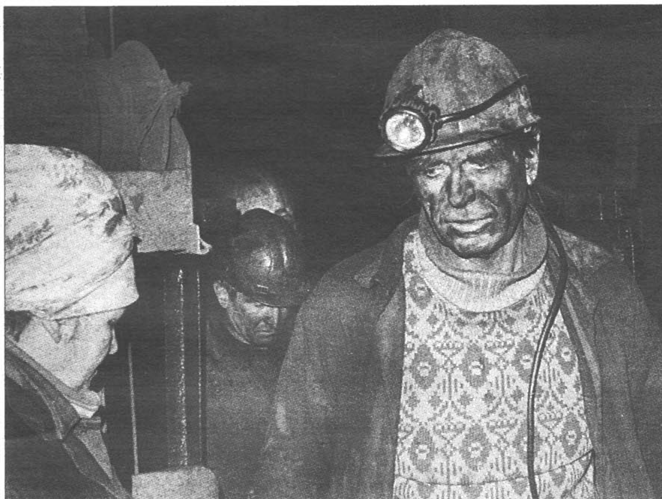
А на порядку денному нинішніх засідань ПАРЄ —дебати щодо ситуації у Косово та останніх подій в Албанії. Делегати обговорять виконання зобов'язань Болгарією та питання співробітництва між Радою Європи та ОБСЄ, проаналізують роботу над створенням Європейського кодексу з продажу озброєнь. Заявки на виступи з цих та інших питань подали українські депутати Борис Олійник, Євген Мармазов та Анатолій Раханський.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Під землю — за хлібом і з надією

Робоча Макіївка зустрічає приїжджих гаслом, яке не зазнавало змін за останні кільканадцять років: «Вугілля — це справжній хліб промисловості». Продовжуючи порівняння класика ленінізму, варто додати: «чорне золото» сьогодні дає шматок хліба й роботу тисячам мешканців міста. І хоча професія гірника давно позбавлена ореола романтики й героїзму, хліб цей не став ані солодшим, ані легшим.

Шахта «Калинівська-Східна» вважається однією з найміцніших у державній холдинговій компанії «Макіїввугілля», щодоби тут видають на-гора 900 тонн коксівного палива. Затримки з грошима — як і у всіх, але колективу підприємства вдається працювати стабільно. Чи то за звичкою, чи то завдяки згуртованості й організованості, чи то від розуміння — іншого робочого місця, окрім як під землею, немає й не буде. А може, з вірою у кращі часи, за яких житиме наступне покоління шахтарів?

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Абзац з листа

У чиїх інтересах?

У нашому місті — тридцять відділень зв'язку, а банків лише п'ять. Можна уявити, що коїтиметься там у дні виплати всіх соціальних допомог! Це ж стовпотворіння старих, хворих і немічних людей, котрі часто-густо не мають грошей на хліб. А скільки разів доведеться їздити в банк транспортом, котрого майже немає? І хто знатиме, коли в банку будуть ті копійки? А банкіри крутитимуть нашими грошима в своїх інтересах.

П. ГЛАВАТ.

Нікополь.

Прислухайтесь до голосу знизу

У Кам'янці вже приватизовано понад 50 відсотків житлового фонду. З них продано 100 квартир, загальна вартість яких становить один мільйон гривень.

На сесії райради міський голова Володимир Маргун висловив, як на мене, слушну пропозицію: залишати в бюджеті міста до 50 відсотків коштів, отриманих від приватизації житла.

Отже, потрібні відповідні зміни в закон про приватизацію. Чи внесете поправки, панове народні депутати?

Федір ЛЮДНИЙ.

Черкаська область.

Казна могла б поповнитися

Коли підвищували розміри штрафів за порушення правил дорожнього руху, очевидно, мали на меті не тільки поліпшити стан безпеки на вулицях, а й поповнити держбюджет. Сподівання були марними. Порушник, прагнучи виторгувати штраф менший, не вимагає квитанції, а інспектор кладе гроші в кишеню, виправдовуючись, що місяцями не одержує зарплати. Упевнений, якби розмір штрафів був помірним, грошей у казну надходило б значно більше. Бо водій-порушник не торгувався б з інспектором, а той мусив би звітувати корінцями квитанцій.

В. ШЕВЧЕНКО, пенсіонер, інвалід війни.

Корсунь-Шевченківський Черкаської області.

Гріє згадка про гроші...

Ось і літо минуло, а я жодного разу не одержала пенсії і не змогла заготувати на зиму продуктів, бо не мала грошей на цукор та ягоди. Попереду зима, а придбати вугілля теж нема за що. Ось так. Мої чесно зароблені гроші лежать на книжці, я витратила б їх на ліки, на вугілля, на одяг та взуття своїм дітям і внукам, але вони під надійним захистом держави. Зато мене гріє радісна згадка про гроші, які я відкладала протягом сорока двох років своєї праці. Комусь же вони знадобилися...

Г. МАРЕНЦЕВА.

Лозівський Луг Луганської області.

Не вирубати!

Базіка в ліжку — знахідка для партнера

Прошу вашого сприяння у викритті псевдоліквідатора Чорнобильської аварії. Не називаю свого імені і адреси (судячи з поштового штемпеля, листа надіслано з Житомира. — Ред.), бо боюся наслідків.

Мені 48 років. Познайомилася якось із 62-річним чоловіком. У нього є сім'я, онуки. І ось, лежачи зі мною в ліжку, він розповів, як став інвалідом, кому платив і скільки. Мені від його зізнання стало погано. За що держава надала цьому, перепрошую, бугаєві квартиру, машину? На такому «чорнобильці» орати треба, а він 462 гривні одержує плюс пільги всілякі. Не знаю, як ви, але я хочу позбавити цього здорованя усіх вигод. Ми, напівголодні, за десяток гривень вимушені лягати з такими ненажерами в ліжко. Прикро за всіх.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Не лягайте, мила. Заявіть, куди слід, і тоді він орати буде.

За кожну яму — по совісті

Поруч з моєю садибою сусід вирив дві вигрібні ями. В результаті їх експлуатації він завдав мені моральних та матеріальних збитків. У мене і так коштів вистачає лише на прожитковий мінімум, а тут ще сусід з ямами. Вибачте за надмірний патетизм, але інакше висловити свої почуття не дозволяє совість.

Андрій Р-КО.

Марганець.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Сусід не правий. Стягніть з нього без «надмірного патетизму» за збитки, наскільки дозволяє совість.

Фото з конверта

Спочатку спробую на зуб...

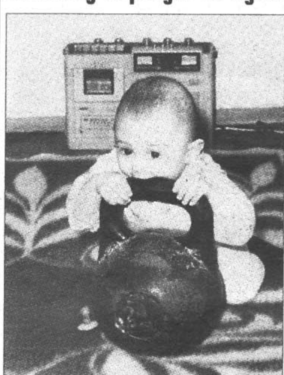

Фото Петра ДОМАШЕНКА.

Щорсівка Генічеського району Херсонської області.

Метрологію ігнорують

Ви нам писали

Держстандарт України розглянув листа К. Шевченка з Єнакієвого і вважає, що порушені в ньому питання щодо застосування засобів вимірювальної техніки, не придатних для використання на ділянках, пов'язаних з охороною праці та технікою безпеки шахтарів, є дуже актуальними і потребують термінового розв'язання.

Для перевірки додержання вимог Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність» територіальні органи Держстандарту здійснюють державний метрологічний контроль і нагляд на вугільних шахтах України.

У регіоні, який обслуговує Донецький державний центр стандартизації, метрології і сертифікації, 127 вугільних шахт. За останні два з половиною роки державний метрологічний нагляд здійснено на 63 шахтах і встановлено серйозні порушення метрологічних норм і правил.

На них, зокрема, застосовують понад 60 відсотків непридатних засобів вимірювальної техніки.

Пояснення з боку керівництва шахт одне — відсутність фінансування на проведення ремонту та придбання засобів вимірювальної техніки.

За результатами державного метрологічного нагляду на перевірених шахтах видано приписи для усунення виявлених порушень і вилучення з обігу 27648 одиниць засобів вимірювальної техніки. До адміністративної відповідальності притягнуто 46 осіб, в т. ч. 30 директорів шахт. До обласної прокуратури надіслано матеріали перевірок на двох шахтах.

Донецький ДЦСМС постійно інформує Мінвуглепром України, Держкомохоронпраці про незадовільний стан метрологічного забезпечення на шахтах регіону.

Відповідно до закону Мінвуглепром наказом від 20.01.98 р. створив метрологічну службу.

Сподіваємося, її створення сприятиме поліпшенню стану метрологічного забезпечення галузі.

Олег ВЕЛИЧКО, заступник голови Держстандарту.

РОЗДУМИ НА ОБОЧИНІ

Стоїмо з чоловіком на обочині гомінкої траси й «голосуємо». Минає година, друга, мимо мчать сотні машин, і ніхто не звертає уваги на двох старих людей. Сонце пече немилосердно, в очах уже мерехтить і в голові гуде. А машини мчать і мчать. В них переважно молоді люди в темних окулярах, «нові українці», їм байдуже до старих. Яка бездушність на їхніх обличчях, яка байдужість! Невеселі думки огортають нас: на двох маємо 90 років робочого стажу, все життя працювали, ніколи не байдикували, а нині стоїмо на обочині дороги, ніби на обочині життя. Чому люди стали такими байдужими, злими?

Згадуємо дідів і прадідів, які їздили волами. Чи вони покинули б подорожнього на обочині посеред поля? Ні! Бо доброта завжди була однією з характерних рис українців. Ніби на підтвердження цього легковик раптом сам зупинявся біля нас, молодий усміхнений чоловік запрошує до салону. Яка це радість — нарешті побачити усміхнене обличчя! Отже, є ще добрі люди, ще не все втрачено, бо інакше світ перестав би існувати. Якби таких людей було більше, то, може, й нам жилося б краще...

М. ТКАЧЕНКО.

Звенигородка Черкаської області.

Замість пенсії візьміть... труну

Тенденції

«Уряд просто знущається з селян. Якщо в Коростені пенсію виплачують регулярно, то нам у селах видали талони на суму невиплаченої за чотири місяці пенсії — для придбання товарів у магазинах. У Коростені чотири таких магазини. В одному з них, де мали б видавати продукти, пропонують труну за 120 гривень, плуг за 125 гривень. У магазині фарфорового заводу є різні продукти, але ж там черга з ночі по 300 чоловік, а я живу за 40 кілометрів від Коростеня. В промисловому магазині диван коштує 600—800 гривень — хіба це на мою пенсію? І взагалі, чому я повинен їхати із села в Коростень, ночувати там, щоб «отоварити» свою пенсію?»

Це рядки з листа учасника війни, інваліда Миколи Зарицького з Омелянівки Коростенського району.

В іншому райцентрі, Черняхові, у спецмагазині, де отоварюють пенсію, з продуктів був тільки ковбасний сир.

Давайте винесемо за межі розмови те, що суто вітчизняний винахід — видача пенсії натурою — не вписується ні в які рамки прав людини чи логіки. Людей похилого віку вже довели до того, що вони навіть перестали цим обурюватися — благають тільки, щоб контрольні талони так званої відмежованої пенсії можна було без проблем використати.

... Поклавши телефонну трубку, начальник облуправління Пенсійного фонду Григорій Курта пояснив:

— З Луганськом говорив. У шахтарів великий борг перед Пенсійним фондом. У нас в області склади забиті вугіллям, за яке облпаливо не може розрахуватися з шахтарями. Пропонуємо взаємозалік: хай це вугілля піде в рахунок погашення шахтарського боргу перед Пенсійним фондом. Керівники шахт не погоджуються — їм вкрай потрібні гроші, тому тиснуть на облпаливо. А де воно візьме ті гроші, якщо в сільських пенсіонерів тільки пенсійні талони, які вони й хочуть використати на придбання вугілля?

Уся діяльність Пенсійного фонду нині зіткана з таких проблем.

— Доводиться постійно роз'яснювати пенсіонерам, що ми ніяк не можемо за короткий час ліквідувати борг перед ними навіть у натуральній формі, — продовжує Григорій Васильович. — Уже хоча б тому, що сума відмежованої пенсії перевищує розмір усього роздрібного товарообігу в області за три місяці. А видача пенсій натурою — то ж не просто торгівля, бо реалізувати можна тільки ті товари чи послуги, що їх виділили підприємства, які мають борги перед Пенсійним фондом. Ось чому пенсіонер може розрахуватися талонами за електроенергію, але так само ліквідувати свої борги й за газ не вийде: у «Житомиргазу» немає боргів перед Пенсійним фондом.

На першому місці — попит на продтовари, передусім борошно і цукор (у більшості районів області цукрових буряків не вирощують). У комбінату хлібопродуктів удосталь борошна, та він уже ліквідував борг перед Пенсійним фондом. Цукрозаводи, навпаки, мають величезні борги перед ним, але на складах там уже порожньо.

— Пенсіонерам я радив би почекати, — каже Г. Курта. — Найбільші борги перед Пенсійним фондом мають КСП. З ними ми вже уклали 592 тристоронні договори про передачу хлібоприймальним підприємствам для подальшої переробки 70 тисяч тонн зерна на суму 14 мільйонів гривень. Тож усі потреби пенсіонерів у борошні будуть задоволені. Таку само підготовчу роботу провели і щодо цукру.

Облуправління Пенсійного фонду дедалі більше нагадує своєрідний облпостачзбут. Найближчим часом із Севастополя мають привезти «пенсійні» консерви. Обіцяють пенсіонерам і свіженьку олію з нового врожаю соняшнику — доставити її мають із Херсонської та Запорізької областей.

Пенсіонери і не здогадуються, з якими проблемами доводиться стикатися працівникам Пенсійного фонду. Більше 700 сімей в області вирішили з толком розпорядитися своєю «пенсіонерською валютою» — контрольними талонами: замовили холодильники «Норд». Радіти б... Але ж ті холодильники повинні пройти через торгівлю, а та зобов'язана сплатити ПДВ — більше ста гривень за холодильник. Де ж вона візьме на це гроші, коли від пенсіонерів одержить тільки талони? Довелося звертатися зі своїми пропозиціями і до податкової адміністрації, і до Прем'єр-міністра.

... Найбільш активно зменшують відмежовану пенсію в Баранівському районі — тому самому, де свого часу першими в області створили великий спеціалізований магазин з видачі пенсій натурою. Тепер тут пішли далі — за цю справу активно взялися зв'язківці. Листоноші обійшли пенсіонерів, занотували їхні заявки, доставляють товар.

Всього по області за місяць із 65 відмежованих мільйонів гривень «натуралізували» менше 10 відсотків. Отож тільки й залишається сподіватися: одержать пенсіонери борошно й олію з нового врожаю, напечуть млинців, а картопля на городі своя виросте — і забудуть, як їм у рахунок пенсії труну пропонували...

Олексій КАВУН.

Житомир.

Блиск і нужда глибинки: продовжуємо розмову

«Моя любов зі мною не умре»,

або Чому поезія Степана Будного досі залишається невідомою для масового українського читача

1. Принеси мені свіжого вітру

Уже на межі життя і смерті, маючи за плечима неповних двадцять п'ять років, він запише у щоденнику: «Часто думаю, що я випадково появився на світ. Химерна доля відділа для мене багато горя і мало радості...» І то не було емоційним перебільшенням приреченої людини, а жорстокою правдою.

А почалося з того, що маленький Степанко протягом кількох років начебто не існував для рідної матері — похоронивши до його народження семирічну донечку, вбита горем жінка жила ніби в іншому часовому вимірі, в іншому світі. Малого сина виколихав, виготував коров'ячим молоком хворий батько. І тоді сталося те, що й мало статися: мати, Йосифа Михайлівна, усім серцем полюбила свою єдину крихітку-надію, свого сина, якому судилося стати символом нашої молодої генерації другої половини 50-х років. Принаймні на Буковині, де Степан Будний вчився в університеті, і на рідній Тернопільщині, куди повернувся дипломованим філологом. Правда, хлопцеві пропонували роботу в Чернівцях. Як талановитому поетові, котрий подавав великі творчі надії. Для зміцнення Чернівецького обласного літературного об'єднання. Але ні, Степан повертається у рідний Струсів — мальовниче містечко над Серетом, яке було тоді райцентром. Там на нього чекала одинока мати.

Працює спочатку в сільській школі — за чотири кілометри від райцентру, а невдовзі — у районній газеті. Пише вірші й репортажі з колгоспних полів, учителює в місцевій вечірній школі. Редакційна робота, як видно зі Степанових листів до друзів, йому подобалася, хоча добиратися в навколишні села доводилося на «попутках», а то й пішки. Та ще бракувало людей, з якими можна було поспілкуватися на літературно-мистецькі теми, просто відвести-розважити душу щирою розмовою. «Бракує друзів, з якими я міг би поділитися своїми думами, мріями... Самотність мучить мене. Вечорами сум закрадається в душу і гнітить. Наступає інертність», — зізнається Степан у листі до свого однокурсника на початку 1958 року. І додає: «До того ж я ще хворію. Цілими днями болить голова».

Він ще не знає, що смертельна хвороба підступно підкралася до нього, що дні його, як то кажуть, уже пораховано. То стане йому відомо буквально через кілька днів, коли потрапить у Тернопільський онкодиспансер. Там молодий поет перенесе кілька тяжких операцій і напише цикл віршів «Щоденний бій», де майже немає ноток зневіри, а тим паче — розпачу:

Принеси мені свіжого вітру
І прозорого соку беріз.
Я сльозинку непрохану витру,
Бо з дитинства не звик я до сліз.

Під час останньої студентської весни Степан Будний записав у щоденникові: «Треба жити великою, красивою любов'ю. Хто так чи інакше роздає свої почуття, той згодом втрачає їх красу». І сам він протягом короткого, немов спалах падаючої зірки, життя жив-горів великою любов'ю: до матері, до друзів, до коханої, яка так і не відповіла поетові щирою взаємністю, до рідної землі, до України. Кожен його поетичний рядок дихає чистою і непідробною любов'ю, де немає ані краплі позерства, манірності, а тим паче — фальші. І так до останнього слова, до останнього подиху:

Моя любов зі мною не умре,
Вона сильніша смерті і відчаю.
Її, як прапор, гордо підіймаю,
Її ні час, ні горе не зітре!

«Він хотів усе відчути, пережити, все душевне багатство перелити у строфи.., — відгукується про поезію свого старшого друга письменник Роман Лубківський. — Будний творить своєрідний ритмічний узір, сотає прядиво інтонацій, півтонів, переходів. У нього уживається риторика з елегійною півтишею, крик проболеного серця — з ораторською патетикою. Мускулярний, хай іноді згрубілий вірш, здається, пахне смоляною тирсою і ледьледь — розпеченим залізом...»

2. Хто викупить «Сина землі»?

Перша книжечка Степанових поезій «Людина до сонця йде» доволі скупим тиражем побачила освіт 1961 року —через три роки після смерті поета. Ще одна — «Поезії» — з теплою, щирою передмовою Романа Лубківського у 1972 році. Обидві видруковані в Києві, у видавництві «Молодь». Та одверто кажучи, вони не давали повного, мозаїчного портрета людини, яка «згоріла на пісенному посту». Бо залишалися в рукописах новели, переклади, щоденникові записи, листи і, звісно, чимало поезій, котрі не потрапили до згаданих уже збірок.

Усе це протягом багатьох років дбайливо збирав Степанів земляк, журналіст із Теребовлі Григорій Кушнерик, який, до речі, допомагав робити перші кроки в журналістиці й авторові цих рядків. Григорій Йосипович завжди належав — і належить! — до людей відвертих, принципових, порядних. Звичайно, у житті кожному з нас доводиться йти на якісь компроміси, чимось поступатися. Тим паче, й у недавні компартійні часи. Але для Григорія Йосиповича завжди існували ті морально-професійні межі, через які він ніколи не дозволяв собі переступати. Тому і мав конфлікти з районним керівництвом, тому і не став у ті часи редактором районки, хоча за своєю професійною підготовкою найбільше з-поміж місцевих журналістів годився для такої відповідальної роботи. Біля керма новоствореної газети «Воля» він став уже після проголошення незалежності України.

Саме в бібліотечці «Волі» 1993 року і з'явилися неопубліковані твори Степана Будного, дбайливо зібрані й упорядковані Гр. Кушнериком ще наприкінці 60-х років. Під скромною тоненькою обкладинкою, на звичайному газетному папері. Так через чверть століття «молодий нащадок Прометея» нарешті приходить до своїх земляків у творчому повноголоссі.

Тоді Гр. Кушнерик і М. Ониськів запропонували видавництву «Тернопіль» повне зібрання творів Ст. Будного. Із грунтовною передмовою й докладною бібліографією публікацій і його творів, і написаного-надрукованого про поета. Навіть зуміли зібрати якісь кошти для видання. Але галопуюча інфляція швидко «з'їдала» ці купоно-карбованці, а без них видавництво, звісно, не могло запускати рукопис у роботу.

Книжка «Син землі» з'явилася лише торік у львівському видавництві «Каменяр», коли княжа Теребовля святкувала своє 900-річчя. Написав «з'явилася», і зрозумів, що погрішив супроти правди. Бо окрім кількох сигнальних примірників, увесь наклад — дві тисячі примірників —досі не потрапив до читача. І припадає пилом на складах друкарні у Білій Церкві. Адже «Каменяр» ніяк не може розрахуватися з підприємством за друкарські послуги — немає грошей.

Ось так і після смерті не щастить Степанові Будному, який, за словами Гр. Кушнерика, «був предтечею отієї розвеснено-новаторської хвилі «шістдесятників». А тим часом, як це не прикро говорити, його творчість невідома для масового українського читача поза межами Тернопілля й Буковини. До речі, і до Спілки письменників поета офіційно зарахували лише через... тридцять три роки після його смерті.

***

А Ст. Будного треба читати-перечитувати. І про це добре сказав поет із шахтарського Донбасу Йосип Курлат, студентські шляхи-дороги якого перетиналися зі Степановими:

Когда порой бывает трудно
И в сердце боль от всех забот,
Ко мне в ночи приходит Будный
И руку на плечо кладет.
Упрямый, сильный, сероглазый,
И, как смерека, молодой.
Он скажет слово лишь — и сразу
Мне легче справиться с бедой.

Нам сьогодні усім бракує Будного.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Тернопільська область.

Світлий храм мистецтва

ЧИ КОЖНИЙ мікрорайон столиці може похвалитися тим, що має пісню, написану про нього? Певно, що ні. А от Оболоні пощастило. Бо саме їй присвятив чудову пісню, яка відразу стала і шлягером, і своєрідним гімном мікрорайону, відомий композитор і діяч культури Михайло Чембержі. Що ж спонукало його освідчитися в любові саме цій місцевості новобудов, а не, приміром, історично уславленим Печерську чи Подолу? Пояснення доволі просте: людина приростає думками і серцем назавжди до землі, на якій зросло її дитя. А ім'я того дитяти — Київська дитяча Академія мистецтв, ректором якої є Михайло Іванович Чембержі.

Нинішньої осені уже вчетверте розчинила свої двері академія перед обдарованими дітьми, які в майбутньому стануть відомими музикантами, художниками, танцівниками — славою України XXI століття. Цей унікальний багатофункціональний мистецький навчальний заклад за порівняно невеликий термін став центром тяжіння не тільки юних талантів з усіх куточків Києва, а й відомих педагогів, митців, діячів культури, меценатів. Тут працюють люди, фанатично віддані своїй справі, згуртовані простою в своїй геніальності ідеєю безперервності мистецької професійної освіти, хрещеним батьком якої є Михайло Чембержі і яка закладена в концепцію навчання в академії.

Настрій єдності й одностайності, відданості й служіння цій продуктивній ідеї панував і на урочистій акції відкриття нового навчального року в академії, куди навідалися відомі діячі культури, мистецтва, науки, представники державних структур влади, меценати. Зокрема, президент Академії мистецтв України, академік Андрій Чебикін, заступник міністра культури і мистецтв Ганна Чміль, кінорежисер Микола Мащенко, композитор Євген Станкович, голова Спілки композиторів Михайло Степаненко та інші.

Академія пишається своїми здобутками, зазначив у вітальному слові ректор Михайло Чембержі. У серпні 11 студентів — а всі учні носять тут поважне звання «студент» — стали дипломантами конкурсу юних художників в Італії. У вересні в Лівадійському палаці, в Криму, де відбудеться міжнародна конференція ООН, відкривається виставка, на якій представлено 50 робіт вихованців академії.

Щедрі дарунки — персональні стипендії найобдарованішим учням — вручив голова Мінської райдержадміністрації Микола Товкач. Він підкреслив, що академія мистецтв є окрасою району й міста в цілому, закладом, який формує мистецьку еліту нашої країни за моделлю, аналогів якої (за свідченням зарубіжних гостей) не існує в світі.

Оглядаючи прекрасну нову споруду академії мистецтв, знайомлячись із сучасними, нетрадиційно облаштованими аудиторіями, позбавленими звичної шаблонності, чудовими інтер'єрами, прикрашеними художніми роботами вихованців, природно, можна задуматися: в чому секрет процвітання навчального закладу на фоні суцільних фінансових проблем? Проректор з питань економіки й фінансування А. Ковтуненко вносить ясність: «Загальнодержавне утримання нашої академії істотно доповнюють спонсорські внески. Тому сприяє і вміння ректора поставити заможних людей у таку «безвихідну» ситуацію, що вони просто не можуть відмовити нам у підтримці».

І це ми побачили на власні очі. Ніби перехоплюючи естафету «роздачі слонів» від редакції нової ігрової газети «Я сам, я сама», яка презентувала всім першокурсникам примірники свого святкового випуску, кінорежисер Микола Мащенко прилюдно зголосився започаткувати своєрідний кінолітопис про життя академії — щорічний відеофільм, а в майбутньому — відкрити відділення для підготовки кіно- та телеоператорів.

Як зізнається сам Михайло Чембержі, весь педагогічний колектив академії живе за такою формулою: «Усе буде добре». «Діти прагнуть добра, вони вірять у нього і відкриті для нього. Було б несправедливим позбавити їх цих сподівань. Діти не повинні знати про наші труднощі, — сказав Михайло Іванович. — Я завжди залишаюся оптимістом. Бо те, що зроблено нами на сьогодні — ремонт, новий інструментарій високого гатунку, комп'ютеризація навчального процесу, —створює підгрунтя для успішної реалізації нашої ідеї — безперервного сходження дитини по крутій вертикалі: від початкових сходинок до мистецьких вершин. І я хочу вірити в інше: наші випускники мають одержати від суспільства те, чого варті їх талант і сучасна освіта».

Наталія СЕМЕНЕНКО,
музикознавець.

У номер

● *Одеса*

Вірі, Надії й Любові

Під свою постійну опіку взяли сім'ю Анатолія і Людмили Глужецьких, в яких народилося трійко дівчаток та вже був синок-першокласник, одеські облрада й облдержадміністрація та Нерубайська сільрада. Трохи раніше їм безплатно надали трикімнатну квартиру, а тепер вручили чималий набір побутової техніки — холодильник, газову плиту, пральну машину, праску. Віра, Надія та Любов перебувають під постійним наглядом медичних працівників і почувають себе затишно, нормально розвиваються.

● *Донецьк*

Гроші — ваші, кіловати — наші

Понад 600 мільйонів гривень винні за електроенергію споживачі Донецької області. Найбільші боржники —вугільники (понад 50 відсотків боргу). Значні суми числяться також за металургами і селянами. І хоча за відвантажене в серпні на електростанції паливо гірники отримали сповна, в генеруючій компанії «Донбасенерго» ситуацію розцінюють як тривожну: різко знизилися обсяги постачання вугілля. Не сформовано резервний запас, а, скажімо, для поточного споживання станції надходить лише 20 відсотків від потрібної кількості палива. Через суцільну бартеризацію розрахунків заборгованість донецьким енергетикам у зарплаті сягнула 10 місяців.

● *Миколаїв*

«Зоря» запрошує на новосілля

Дев'яносто сімей працівників виробничого об'єднання «Зоря» справили новосілля в багатоквартирному 13-поверховому будинку. Він має автономну котельну, в кожній квартирі встановлено лічильники газу й води. До вподоби новоселам зручне планування кімнат, кухні, санвузла. Колектив турбінобудівників — один з небагатьох у Миколаєві, що за нинішньої скрути не припиняє спорудження житла.

Вища інженерія на межі тисячоліть

Ювілеї

ЦЯ КРАЇНА в країні, місто в місті, що оточене з трьох боків парком, має свій герб, гімн, конституцію і прожило вже ціле століття. Певно, ніхто не може похвалитися такою кількістю видатних науковців, як цей невеличкий заклад на ймення «Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут».

Ідея створення технічного навчального закладу виникла ще 18 лютого 1880 року. Цукрозаводчики, бажаючи ознаменувати 25-річчя перебування на престолі царя Олександра, вирішили зібрати необхідний капітал для спорудження технічного закладу. На заснування інституту було зібрано добровільні пожертви від 139 товариств, банків, підприємств, окремих громадян. 25 листопада 1896 року в будинку Л. Бродського, громадянина міста Києва і в минулому гласного Думи, під головуванням С. Сольського (київський міський голова) відбулося засідання представників міської Управи, Біржового комітету, навчального, технічного і фінансового світу Києва, на якому й було прийнято протокол, що є, власне, першим фактичним документом в історії вищого технічного учбового закладу. У ньому зазначалося, що найбільш прийнятним типом нового навчального закладу може бути Політехнічний інститут, що складається з кількох відділів різних спеціальностей, за прикладом політехнікумів у Цюриху, Мюнхені, Відні, Ганновері, Дрездені, Ризі. Науково-методичну допомогу під час організації та становлення інституту надали корифеї російської науки Д. Менделєєв, М. Жуковський, К. Тімірязєв та інші.

31 серпня (за старим стилем) 1898 року відбулися урочистості з нагоди відкриття Київського політехнічного інституту. Першим ректором новоствореного закладу було призначено професора В. Кирпичова.

За сто років НТУУ «КПІ» підготував більш як 5000 інженерів, кандидатів, докторів наук для 112 країн світу.

Понад 5 років колектив київських політехніків готувався до 100-річного ювілею. Згідно з постановою Кабінету міністрів України від 20 жовтня 1995 р. «Про відзначення 100-річчя Київського політехнічного інституту» було створено Організаційний комітет з підготовки та проведення цих заходів.

У рамках святкування на найстарішому з навчальних корпусів відкрито пам'ятні дошки авіаконструктору Ігорю Сікорському і генеральному конструктору авіаційних двигунів академіку Архипу Люльці. А 17 вересня всіх гостей та учасників святкування гостинно прийняв Національний палац «Україна», де пройшли урочисте засідання та святковий концерт.

Тож побажаємо, щоб, вступаючи у своє друге століття, Національний технічний університет України «КПІ» гідно виконував роль лідера технічної освіти України.

Інна КВИШКО.

Турбота

І сирота знайде роботу

До 18 центрів соціальної підтримки молоді в Криму до кінця року додасться ще 4 — два у Сімферополі, а також у Судаку та Бахчисараї.

У Євпаторії відкрито центр праці, що насамперед розв'язуватиме проблеми зайнятості сиріт, юнаків і дівчат з неблагополучних і неповних сімей, молодих матерів-одиначок. Віднині молоді допомагатимуть не комерційні структури, а державний центр праці за участю людей, які професійно розробили ці проекти.

Структура центру включає 6 підрозділів різного напряму роботи з молоддю, що вже через рік мають перейти на повне самофінансування.

Віктор ХОМЕНКО.
Сімферополь.

Пісенька про дельфіна

(Початок на 1-й стор.).

Насильники, маніяки та іншого роду монстри давно стали реальністю нашого дня. Чи не тому такою популярністю користується література, яка стосується безпеки дітей та підлітків. Правоохоронці попереджають: якщо можна, не залишайте дитину саму, вчіть її обережності. Психологи радять: ніколи не йдіть з дому, не помирившись з дитиною після сварки, інакше ризикуєте більше її не побачити. Проте ці та інші рекомендації розсипаються на порох при зіткненні з дійсністю, яка вносить свої корективи у причини зникнення дітей. Всупереч усім законам логіки зникає не бездоглядний малюк, батьки якого не просихають від пиятики, а єдине дитя в сім'ї, котре бережуть як зіницю ока. Тут є від чого збожеволіти...

Того дня 26 січня 1998 року семирічний Женечка Сіденко збирався у дитячий садок. «Мамо, може я не піду?» —звернувся до матері, та Жанна не хотіла, щоб хлопчик пропускав заняття перед школою. Коли син виходив з під'їзду, озирнувся, щоб помахати мамі рукою. І доки не зайшов за ріг будинку, доти й озирався. Увечері виявилося, що син до дитсадка не дійшов.

У міліції їй порадили дочекатися ранку: раптом хлопчик знайдеться. Але яка мати чекатиме?! Тим більше, що її дитина не могла ні з того, ні з сього піти з дому. Адже син, за натурою замкнений, ніколи не спокусився б на якісь пропозиції чужих людей. Нещасний випадок? Але ж ожеледиця, і машини їздили дуже повільно. Проте найгірше, що ніхто нічого не бачив, хоча дорога, якою йшов хлопчик у дитсадок, завжди багатолюдна. Що ж могло статися?

Жанна разом з родичами і знайомими оббігала тієї ночі всі горища і підвали, зазирнула в усі люки. Через кілька днів потому до пошуків підключилися солдати з військової частини, прочесали всю місцевість. Хлопчик ніби крізь землю провалився.

Відтоді Жанна не належала собі. Де тільки вона не була зі своєю бідою! У відділах внутрішніх справ різних міст і МВС, у редакціях газет і на телебаченні країн СНД. Здавалося — замало. За свій кошт вона видрукувала дві тисячі плакатів з криком допомогти знайти дитину і разом з чоловіком розклеювала з ранку до пізньої ночі. Здавалося, не було такого міста в Луганській області, де б люди не бачили це фото з до болю зворушливими прикметами: «очі карі, губи повні, волосся світле, не вимовляє літеру «р», на правому вусі маленька родимка». Вона змушена продавати домашні речі: пошуки, які проводить самостійно, вимагають шалених грошей. А нещодавно мати звернулась до Інтерполу. Вона вірить, що Женя живий. «Ви знаєте, — каже Жанна, — чомусь більше за все він любив сумну пісеньку про дельфіна». І вона нагадала мені її слова про шторм і дельфінів, викинутих на берег. «Все дельфины в ураган уплывают в океан, лишь один из них отстал, лишь один в беду попал», — мужньо читала вона рядки улюбленої пісні сина...

У відділі розшуку ГУКР МВС України повідомили дані щодо кількості дітей, яких цього року шукала міліція. За півроку зникло 4973 дитини. Розшукали 4640. Шість жертв. «Доля решти невідома», — каже заступник начальника відділу Віктор Лопатін.

У бездіяльності міліцію начебто не звинуватиш. Розшукові справи розпухли від сили-силенної документів і доповідних. Тільки в одній справі безвісти пропалої і потім знайденої вбитою Іванни Д. я нарахувала близько 30 розшукових заходів, які здійснили оперативники. І все-таки підспудно млоїла думка, що зникнення дитини не є в нашій країні подією надзвичайною. Авжеж, щось робить міліція. Йдуть повідомлення у засобах масової інформації. Але цього мало...

У Росії неповоротність міліції компенсують альтернативні розшукові організації. Наприклад, неабиякого авторитету зажила асоціація сприяння розшуку дітей «РОДЕРО». Як повідомив Віктор Лопатін, нічого такого в Україні немає. Та вже сьогодні ясно: необхідна конкретна програма, яка ставила б випадки зникнення дітей у ранг національної трагедії, як це, власне, практикується в цивілізованих країнах. З чого почати? Та хоча б з найпростішого: встановлення щитів з повідомленнями про зниклих дітей на велелюдді, а не тільки на вокзалах. Створення такої системи, за якою інформація з'являлася б не вряди-годи і не тільки в місцевих газетах, а мала б пріоритетне право на публікацію у будь-якій кількості. Адже серійного криворізького вбивцю Ліщину знайшли саме після третьої публікації в місцевій газеті «Червоний гірник», яку випадково побачив читач, що знав місцезнаходження злочинця.

Будемо сподіватися, що і ця публікація проллє світло на обставини зникнення хлопчика. Адреса Жанни Леонідівни: 349380, Луганська обл., місто Молодогвардійськ, квартал Кошового, буд. 25/26, кв. 47. Телефон: (06435) 4-50-34.

Лариса КРУПІНА.

Відкриття світового значення

Наука

Початок нинішнього навчального року виявився багатообіцяючим для доцента Херсонського технічного університету, кандидата фізико-математичних наук Артура Головка. На запрошення організаторів учений братиме участь у черговій «Міжнародній конференції з шумів у фізичних системах та флуктуаціях», яка вп'ятнадцяте відбудеться в Гонконзі в серпні наступного року. Це не лише визнання України на найвищому світовому рівні, а й наукового внеску самого вченого з Херсонщини.

Йдеться про відкриття нового закону фізики, котрий має назву «Флуктаційний закон для стаціонарного режиму переносів зарядів».

— Досліджуваній проблемі понад сімдесят років, — розповідає Артур Головко. — Спроби фізиків подавити шуми підсилювальних пристроїв різних радіосигналів так само, як і намагання лікарів побороти рак, майже не мали успіху. На основі власноруч розробленого принципу вдалося відкрити новий фізичний закон, що, на думку фахівців, не менш важливий у процесах флуктацій, ніж закон Ома для електрики.

Працює херсонський науковець у тісному контакті зі своєю донькою, теж фізиком, доцентом Тбіліського університету Тамарою Головко. Самі вчені вважають, що їхній внесок полягає у новій ідеології, нових підходах до розв'язання наявних проблем. Кільканадцять років тому вони отримали свідоцтво на винайдений прилад — так званий вимірювач шумів. А в результаті багаторічних лабораторних досліджень вдалося досягти результатів, що не просто реєстрували, а характеризували процес зростання шумів.

Торік у Москві відбувся «Міжнародний науково-технічний семінар з шумів та деградаційних процесів у напівпровідниках» під егідою Товариства радіотехніки, електроніки та зв'язку імені О. Попова — за союзних часів найвищої, так би мовити, інстанції з даного напряму. В збірнику робіт учасників семінару детально описано й відкриття херсонського фізика.

До речі, новий закон уже має конкретне застосування —на його основі відкрито нове джерело низькочастотних флуктацій напруги в так званих позитивно-негативних переходах та бар'єрах Шотткі. І це не єдиний аспект прикладного застосування відкриття вченого-фізика.

Сергій ЗЛЕНКО.

Херсон.

Мовою цифр

Обійдемося без чужого?

Якщо торік на Волині товарів народного споживання було вироблено майже на 400 мільйонів гривень, то в цьому році ця цифра буде значно більшою. Вже сьогодні проти відповідного періоду минулого року є ріст майже на 9 відсотків. Освоєно 227 нових видів товарів для населення. Особливе пожвавлення — у випуску продовольчих товарів, які за своєю якістю й екологічною чистотою кращі за імпортні, що заполонили ринки й магазини області. Серед новинок — 36 видів власного морозива, 6 видів кондитерських виробів, 7 —макаронів. Пожвавила роботу швейна промисловість області, передусім ВАТ «Волинь» і «Луга», де для чоловіків шиють елегантні й модні костюми, сорочки. Може, справді, скоро зможемо обходитися без... чужого?

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ЕНЕРГОАТОМ ENERGOATOM

Підсумки роботи АЕС України у серпні 1998 року

У серпні 1998 року на п'яти атомних електростанціях України в експлуатації було 14 ядерних енергоблоків встановленою потужністю 12,818 МВт, що становить 24,6% від загальної встановленої енергопотужності країни. При цьому частка АЕС від загального виробництва електроенергії в Україні становила 53,5%.

Планове завдання за місяць виконано на 102,7%. Фактично вироблено 6 млрд. 705 млн. кВт/год електроенергії.

Планові завдання місяця перевиконані всіма атомними електростанціями. Середній коефіцієнт використання встановлених потужностей (КВВП) на АЕС становив 70,3%.

№ п/п	Назва АЕС	Факт. вир. е/е, млн. кВт/год	Факт. відп. е/е, млн. кВт/год	КВВП (коеф. вик. вст. потужн.) %
1	ЗАЕС	2961	2756	66,3
2	ПУАС	1408	1336	63,1
3	РАЕС	1030	953	76,1
4	ЧАЕС	614	562	82,5
5	ХАЕС	692	656	93,0
	Усього	6705	6263	70,3

У серпні на АЕС (згідно з Міжнародною шкалою оцінки подій з ядерної та радіаційної безпеки INES) зафіксовано 5 подій, із них 4 події класифіковано рівнем «0» (найнижчий рівень), 1 подія — рівнем «1». Події не становили загрози для персоналу, населення та навколишнього природного середовища.

Радіаційна обстановка на АЕС та у прилеглих регіонах не зазнавала змін і відповідає природному радіаційному фону.

Заборгованість споживачів за відпущену атомними станціями електроенергію становить 1,7 млрд. гривень.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

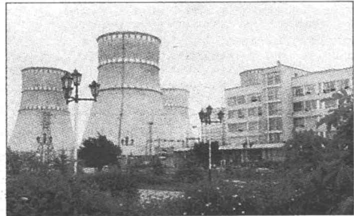
Атомна доля

Якщо не знати, що так називався молодіжний фестиваль, котрий відшумів на початку вересня в Кузнецовську — місті західноукраїнських атомників, то подумалось би про щось сумне. І справді, «живлячи» країну в борг енергією, виробники її нині ледь зводять кінці з кінцями. Закордон, як відомо, з компенсаційним фінансуванням (за закриття ЧАЕС) на добудування двох блоків РАЕС і ХАЕС не поспішає. А як це вдається самій Україні, яку ось уже вісім років мучить економічна криза, — бозна...

Проте на тій самій Рівненській атомній довелося побачити і почути щось зовсім дивне. Ось, приміром, Україна, з'ясовується, єдина країна, де проводяться конкурси професійної майстерності серед молоді атомних станцій. Напередодні 25-і річниці Кузнецовськ уже вдруге «фестивалив» з юнаками та дівчатами — ровесниками української атомної енергетики. І робив це гарно! Досить сказати, що сам генеральний директор РАЕС Володимир Коровкін, мер міста Світлана Арістова тепло вітали гостей у переповненому залі Будинку культури під час змагання команд веселих і кмітливих. А начальник відділу соціального розвитку РАЕС Валерій Шинкар, відкидаючи умовності, був «за свого» на конкурсі дискотек у надзвичайно мальовничому куточку Рівненщини — на базі відпочинку енергетиків «Біле озеро». Потім Ільгіз Ісхаков, віце-президент Міжнародної асоціації молодих атомників, розповів журналістам, які зібралися тут-таки, під знаменами Українського ядерного товариства на семінар «Ядерна енергетика та засоби масової інформації», що професійно займаються роботою з молоддю лише на двох станціях — Чорнобильській та Рівненській.

Ісхакову, звісно, видніше. Він об'їздив зі своїми сподвижниками не одне місто, був і за кордоном (штаб-квартира асоціації у Литві). Але дещо й ми помітили. Абревіатура руху, всіма силами підтримуваного енергетиками-атомниками, звучить аж надто виразно — «МАМА». Все і без слів зрозуміло.

Та ось Валерій Шинкар просив письменницьку братію не тішитися і, за змогою, донести до самих верхів, як непросто даються і «материнська» турбота про молодих, і допомога ветеранам станції, які вже з'явилися, і догляд за хворими, інвалідами. На РАЕС є своя, внутрішня, програма соціального захисту людей. 460 пенсіонерів можуть розраховувати на доплату до пенсії, знедолені, сироти — на допомогу. Добудовують реабілітаційний центр для дітей-інвалідів, будинок милосердя для самотніх і немічних. Щоправда, через брак «живих» грошей допомоги — «спискові», підкріплені товарами чи послугами. Проте, вони є. А як бути тим, хто безпосередньо не пов'язаний зі станцією, адже в місті мешкають десятки тисяч?.. У Кузнецовську вважають, що статус міст при станціях має бути визначено чітко раз і назавжди — як місць цільового призначення, міст—супутників АЕС, і соціальні програми обов'язково мають підтримуватися коштами станції.

Поки що в цьому плані — деякі непорозуміння, і рівненські атомники справляються, як то кажуть, на свій розсуд. Що з цього виходить? Поїдьте, подивіться. Вас зустріне затишне, чисте місто, привітні обличчя, дитячий сміх у парку, де працюють усі атракціони (і досить задешево), «упаковані» різноманітними товарами магазини. Ціни, до речі, нижчі за столичні. От тільки не судіть суворо, якщо якась бідова красуня в кафе або барі напівжартома попросить пригостити пепсі або кавою. Це вже не інфляція, сер, — безгрошів'я... А з рештою — порядок. На те й надія.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Збільшуються борги, а з ними — тривога

НА РІВНЕНСЬКІЙ АЕС експлуатується три енергоблоки сумарною встановленою потужністю 1818 МВт, зокрема:

енергоблок №1 з реактором ВВЕР-440 потужністю 402 МВт з грудня 1980 року;

енергоблок №2 з реактором ВВЕР-440 потужністю 416 МВт з грудня 1981 року;

енергоблок №3 з реактором ВВЕР-1000 потужністю 1000 МВт з грудня 1986 року.

АЕС щороку виробляє до 12 млрд. кВт-годин електроенергії і понад 600 тис. Гкал теплової енергії.

На РАЕС більш як 60 структурних підрозділів із загальною кількістю працівників близько 11 тис. чоловік.

Найважливішим завданням завжди була і залишається на перспективу для колективу електростанції підготовка обладнання для роботи в зимових умовах, бо від цього залежить не лише стан підприємства взимку, а й фізичне виживання міста Кузнецовська з населенням понад 40 тис. чоловік. Підготовку цю розпочали фактично відразу після закінчення попередньої зими.

Потрібно було організувати плановий ремонт енергоблоків з таким розрахунком, щоб усі три блоки були в робочій готовності. Перевіряли теплофікаційні системи, що забезпечують подання тепла на місто і на потреби станції, провадили підготовку будівель і споруд на проммайданчику і в місті, досить уваги було приділено соціальній сфері.

Нині можна підбити підсумки, головний з яких: **Рівненська АЕС до роботи в осінньо-зимовий період в основному готова.** Здійснено планові ремонти двох енергоблоків. Ремонт третього завершиться до грудня. Цілковито підготовлені інженерні мережі міста, проммайданчики, бурбази. Водночас електростанція стабільно постачала електроенергію споживачам.

Зростання виробництва за 8 місяців порівняно з аналогічним періодом минулого року становить 92 млн. кВт-годин.

Проте, на думку генерального директора РАЕС Володимира Коровкіна, вважати станцію підприємством, що ефективно працює, не можна. Позначаються загальні фінансові негаразди. Заборгованість НДЦ України перед Рівненською АЕС за 8 місяців 1998 року становить більш як **300 млн. грн.** і дедалі зростає. Грошова складова в коштах, отримуваних станцією, **не перевищує 6%.** Заборгованість АЕС своєму персоналу у зарплаті вже сягнула **16 млн. грн.**, і виплати тепер провадять лише за лютий 1998 року. Звісно, атомники змушені шукати вихід із становища, що склалося. Лише за 1998 рік АЕС від комерційної діяльності отримала 3,2 млн. грн.

То чи можна в таких умовах казати про наявність ринку електроенергії в Україні? Питання відкрите і потребує щонайшвидшого розв'язання.

Максим ЧЕРНОВ,
начальник управління інформації і зв'язку з громадськістю Рівненської АЕС.

Ні кроку за радіаційний поріг

Свою максимальну межу допустимого рівня опромінення персоналу встановлено на Рівненській АЕС. Якщо загальнонаціональна норма передбачає п'ять бер за рік, то тут граничним показником вважають чотири.

— Ця величина обгрунтовується умовами і досвідом експлуатації, — стверджує начальник відділу техніки безпеки РАЕС Олег САЛАГАЄВ.

— У населення нерідко складається думка, що коли ти працюєш на АЕС, то приречений на постійне набирання дози радіації. Та в реальності це не так. На проведення будь-яких робіт у місцях, де є випромінювання, обов'язково видається дозиметричний наряд-допуск. Жодна операція не може бути виконана без цього документа, в якому зазначено, скільки там повинен перебувати працівник — 5, 15, 20 хвилин чи годину. На окремі роботи дозвіл дає головний інженер станції. Є безліч інших організаційних заходів, спрямованих на обмеження доз, аби не зашкодити здоров'ю.

Ніхто не приховує, що на ядерному виробництві є і некабінетні умови праці — така специфіка. Але у небезпечні зони кожен іде свідомо, адже сам обрав спеціальність і перебуває на посаді, яка обумовлена контрактом, де передбачена широка шкала матеріальної компенсації. Аби зрозуміти, що ми над усе ставимо здоров'я працівника, досить поглянути на найперший показник, який для нас уже є сигналом. Цей рівень — 0,25 бера, що відповідає 5 відсоткам від норми. Навіть така незначна доза, згідно із нашим внутрішнім порядком, дає підстави, щоб людину виділити в групу ризику і здійснювати за нею контроль.

Дозиметристи слідкують за тим, щоб не допустити довшого, аніж передбачено регламентом, перебування в небезпечних місцях. Є такі операції, що їх можуть виконати, на жаль, лише руки. І це не тільки на наших станціях, а й на західних. Проте сьогодні дедалі ширше застосовуються роботи-маніпулятори. Скажімо, для діагностики парогенераторів, зокрема для зондування колекторів у них. На РАЕС вже є власна така апаратура. З другого боку, ефективна робота технічних служб, що здійснюють величезний обсяг модернізації, дозволяє довести параметри ядерної безпеки до світових стандартів. Саме тому помітне зниження і колективної дози опромінення на 31 відсоток.

Кузнецовськ видно із Китаю

Експлуатаційники Рівненської АЕС стануть головними дійовими особами під час монтажу, наладки та пуску турбіни потужністю мільйон кіловатів на одній із атомних електростанцій Китаю.

Запрошення надійшло до кузнецовських спеціалістів тому, що саме вони вперше освоїли і вдосконалили в ході дванадцятирічної роботи цю машину Санкт-Петербурзького металічного заводу. Практика показала ефективність реконструкційних нововведень, якими скористалися й на Хмельницькій АЕС, де також встановлено аналогічний турбоагрегат.

... та Франції

Шляхи подальшого розвитку стосунків між французькою АЕС «Гольфеш» та Рівненською атомною електростанцією накреслено координаційною радою, засідання якої відбулося на західноукраїнському ядерному об'єкті.

Директор «Гольфеш» Ів Кнафф висловив задоволення рівнем побратимських зв'язків, які встановлені між обома велетами енергетики чотири роки тому. За цей час здійснено кілька обмінів делегаціями експлуатаційників, котрі вивчали стан впровадження міжнародних стандартів ядерної та радіаційної безпеки. Нещодавно французькі атомники здійснили легкоатлетичний марафон від своєї станції до РАЕС. А в Кузнецовську провели кілька футбольних матчів. Планується обмін фольклорними групами.

Оригінально виявили свої сподівання на довготривалі взаємини зарубіжні партнери: біля входу в головний корпус «Гольфеш» вони встановили високу модерну стелу на честь Рівненської АЕС. РАЕС також було обрано місцем засідання постійного представництва компанії «Електрисіте де Франс».

Віктор МАЗАНИЙ.

У номер

Шахтарі знову страйкують

Не піднялися на поверхню 129 гірників шахти «Інгульська», що в Кіровограді. Акцію протесту підтримали понад 400 наземних працівників та 93 шахтарі уранової шахти, що розташована в селищі Смоліному Маловисківського району.

Основна причина страйку — тримісячна заборгованість у виплаті заробітної плати. Листи зі своїми вимогами шахтарі направили Прем'єр-міністрові України Валерію Пустовойтенку та заступникові міністра енергетики Михайлу Уманцю. Намагання уладнати ситуацію на місцевому рівні поки що нічого не дали.

Ми їм — продукти, вони нам — трактори

Росія і Україна домовилися про поставки за бартером великої партії продовольства до Санкт-Петербурга в обмін на продукцію ВАТ «Кіровський завод». В нашу країну надійде 700 тракторів «Кіровець», 150 з яких планується поставити вже цього року.

Підготовлено перелік продукції петербурзьких підприємств (близько 300), які можуть зацікавити для здійснення операцій на бартерній основі, повідомляє ДІНАУ.

Перед законом усі рівні...

(Початок на 1-й стор.).

Власне про це говорили й учасники зустрічі. Так, голова Вищого Арбітражного суду Дмитро Притика звернув увагу на те, що зростає кількість звернень до суду, в тому числі державних органів. Однак інколи інтереси виконавчої влади вступають у суперечність з інтересами суспільними. Особливо через недосконалість законодавчого поля. Дмитро Притика, як і ряд інших промовців, наголосив на необхідності внесення змін у закон про банкрутство.

Адже, скажімо, сьогодні колективне сільське господарство, на відміну від державної податкової адміністрації, не може відсудити дебіторську заборгованість, яка набагато перевищує їхній борг у бюджети різних рівнів. На думку учасників зустрічі, Верховна Рада мусить терміново завершити реформування судової системи, зокрема прийняти закон про судоустрій. У суддів не викликає сумніву і те, що поряд із Цивільним повинен діяти і Господарський кодекс. Було внесено ряд інших пропозицій для того, щоб Верховна Рада могла сприяти дальшому становленню судової гілки влади.

Підбиваючи підсумки розмови, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко звернув увагу не те, що найближчим часом депутати заслухають звіт уряду про роботу народногосподарського комплексу за 9 місяців. Водночас він підкреслив, що Кабінет міністрів відповідає за виконання доходної частини бюджету, а тому важливо не тільки скорочувати державні видатки, а й дбати про наповнення казни. Тому Олександр Ткаченко висловився за те, щоб Рахункова палата могла контролювати хід виконання доходної частини державного кошторису, хоча, як відомо, Конституційний суд позбавив її цієї функції. Він наголосив також, що найближчим часом Верховна Рада розгляне законопроекти, пов'язані з реформуванням судової системи.

У розмові взяли участь заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук та голова Комітету з питань правової реформи Василь Сіренко.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Партійні рядки

Соціалісти висуватимуть Олександра Мороза

Соціалістична партія України заявила про намір висунути свого представника кандидатом в Президенти України на виборах 1999 року.

19 вересня Політрада СПУ обговорила кандидатуру на цю посаду. Зазначалося, повідомляє прес-служба Політради СПУ, що найбільш вірогідним кандидатом в Президенти України на виборах є голова СПУ Олександр Мороз.

Розглянути питання про можливість висування О. Мороза кандидатом в Президенти України Політрада рекомендувала з'їзду СПУ.

Одночасно Політрада СПУ прийняла постанову «Про питання щодо дострокового припинення повноважень Президента України Л. Кучми» і зобов'язала організації СПУ розпочати відповідну роботу.

МАУП: недержавний вуз з державними завданнями

Згідно зі щорічним звітом ООН конкурентоспроможність країн світу в XXI столітті визначатиметься не природними і навіть не фінансовими ресурсами, а кваліфікацією робочої сили. Інакше кажучи, гаслом прийдешнього століття стає твердження: «найвища технологія — люди». Тому управління людськими ресурсами, їх формуванням, підготовкою та раціональним використанням сьогодні — наріжний камінь сучасної системи менеджменту, що пронизує всі рівні управління: від співтовариства держав до окремої країни, регіону чи фірми.

Основним елементом менеджменту людських ресурсів є підготовка кваліфікованих фахівців у різних сферах діяльності. Для цього необхідна розгалужена мережа установ середньої і вищої професійної освіти різних форм власності. Головним завданням такої системи освіти має стати безперервність і масовість професійно-кваліфікаційного зростання фахівців різних рівнів і галузей народного господарства. Це пов'язано з необхідністю реформування всіх без винятку сфер соціального життя посттоталітарного суспільства. А за оцінкою експертів, для необоротності соціально-економічних реформ треба підготувати (або перевчити) для нових умов господарювання не менш як 25% працездатного населення.

Робота із запровадження багаторівневої системи освіти, яка відповідала б кращим міжнародним і вітчизняним стандартам, протягом ось уже майже 10 років ведеться в **Міжрегіональній Академії управління персоналом (МАУП, м. Київ)** — найбільшому недержавному вузі України. Система освіти в МАУП передбачає п'ять професійно-кваліфікаційних рівнів:

— **ліцей**, у якому учні X—XI класів отримують повну середню освіту та початкову професійну підготовку в сфері менеджменту і бізнесу;

— **коледж** призначено для випускників ліцею та ліцейних класів Академії (як і інших середніх навчальних закладів) і орієнтовано на підготовку молодших спеціалістів і керівників низової ланки управління для різних галузей ринкової економіки;

— **бакалаврат**, куди приймають осіб, які вже мають кваліфікацію молодшого спеціаліста (випускники коледжу Академії або будь-якого іншого навчального закладу відповідного рівня), з тим щоб протягом 2—2,5 (інколи 3-х) років підготувати з них бакалаврів у сфері менеджменту, права, соціології, психології, економіки та підприємництва;

— **магістратура**, відкрита спільно з Державною академією керівних кадрів Міністерства освіти та АПН України, призначена для підготовки керівників вищої ланки управління за найновішими спеціальностями (приймають осіб, які мають кваліфікацію бакалавра або спеціаліста);

— **докторантуру** створено спільно із зарубіжними університетами та авторитетними міжнародними організаціями для підготовки докторів філософії у сфері менеджменту, бізнесу, економіки, права, педагогіки, психології та соціології (приймають спеціалістів і магістрів різних спеціальностей).

МАУП ліцензовано, атестовано і акредитовано Міністерством освіти України з 10 спеціальностей вищої освіти з правом видавання дипломів державного зразка. Академія також пройшла міжнародну інституційну акредитацію в структурі Міжнародної Кадрової Академії — члена Європейської мережі національних інформаційних центрів Ради Європи/ЮНЕСКО, що дає їй право видавати своїм випускникам додатково до державного ще й «євродиплом» (тобто документ про вищу освіту, оформлений відповідно до стандартів Ради Європи та ЮНЕСКО). Такий документ дає його власникові змогу продовжити освіту або зайнятися професійною діяльністю (відповідно до отриманої спеціальності та кваліфікації) практично в усіх провідних країнах світу. Крім того, МАУП атестовано Міжнародною атестаційною радою, до складу якої входять представники шести держав (Білорусі, Росії, України, Німеччини, Італії і США), на предмет повної відповідності навчальних планів і програм академії рекомендаціям ЮНЕСКО. Протягом 1995—1996 рр. Міжрегіональна Академія управління персоналом (єдина з недержавних вузів) входила до двадцятки, а за підсумками 1997 р. — до десятки найкращих вузів України в загальнонаціональному рейтингу навчальних закладів.

Форми та види освіти в МАУП також різноманітні. Тут ведеться підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації різних спеціалістів за денною, вечірньою, очно-заочною і дистанційною формами навчання. Останнім нововведенням стало запровадження кореспондентської форми, призначеної передусім для осіб, які не мають (через різні обставини) змоги відвідувати вуз навіть на короткий час (інвалідів, військовослужбовців та інших категорій населення).

Різноманітність форм і видів освітньої діяльності вимагає від Академії постійного вдосконалення і розвитку науково-методичного забезпечення навчального процесу. За час свого існування МАУП підготувала і видала більш як 300 навчальних планів і програм (у т. ч. типові — для Державного центру зайнятості Міністерства праці і соціальної політики України), а також понад 200 підручників і навчальних посібників. Видання МАУП нагороджено численними дипломами міжнародних книжкових виставок, багато з них рекомендовано Міністерством освіти України, а журнал «Персонал», який Академія видає з 1991 р., зареєстровано Президією ВАК України як наукове видання з економічних, юридичних, політичних, соціологічних, психологічних, педагогічних і філософських наук.

Студентами МАУП (а прийом до Академії здійснюється протягом усього календарного року) щороку стають понад дві тисячі випускників шкіл, технікумів і вузів. Деякі організації направляють на навчання до Академії цілі групи своїх співробітників (серед них Пенсійний фонд і Держпатент України, Державний центр зайнятості і фармоб'єднання «Дарниця», багато банків, промислових підприємств та комерційних фірм). Не випадково серед випускників Академії — голови державних комітетів і заступники міністрів, народні депутати і мери, дипломати, керівні працівники адміністрації Президента, ректори вузів і директори шкіл, бізнесмени та воєначальники. Майже 15 тис. випускників МАУП працюють сьогодні в різних галузях економіки України і гідно представляють свою країну і в «найближчому», і в «далекому» зарубіжжі.

Працевлаштуванням своїх вихованців Академія починає займатися задовго до закінчення навчання. Крім того, Кадрове агентство МАУП здійснює психологічне тестування абітурієнтів, організацію виробничої практики та зарубіжних стажувань студентів, соціологічну підготовку випускників, яких працевлаштовують. Роботу з ними продовжує Асоціація випускників МАУП, яка має свої відділення в усіх регіональних підрозділах академії.

Регіональна структура МАУП в Україні включає більш як 50 представництв, відділень, центрів і філій, а в Києві діє кілька академічних інститутів (менеджменту і бізнесу, післядипломного і професійного навчання, дистанційної освіти та ін.), а також Ліцей МАУП, де на денному та вечірньому відділеннях навчається кількасот старшокласників.

Понад 30 кафедр і філій МАУП об'єднують близько 700 викладачів, 80% з яких мають учені ступені докторів і кандидатів наук, звання професорів і доцентів, академіків і членів-кореспондентів. Усі вони регулярно підвищують свою кваліфікацію на Вищих академічних курсах, створених МАУП разом з іншими державними і міжнародними академіями.

Академія прагне, щоб її випускники (особливо денного відділення), окрім набуття кваліфікації з обраної спеціальності, досконало оволоділи рідною та двома офіційними мовами ООН, сучасною комп'ютерною технікою, мали права на водіння автомобіля, а також змогу отримання спортивних розрядів, розширення кола пізнавальних і культурних інтересів. Інакше кажучи, освітня діяльність у МАУП має на меті навчання та виховання професіоналів майбутнього, здатних гармонійно розвиватися і захоплювати своїм прикладом інших людей.

МАУП — самофінансований вуз, тому всі види і форми навчання в Академії — платні. Плата за навчання коливається від 250 (на денному відділенні) до 60 грн. (кореспондентське навчання) за місяць, що робить освіту в Академії доступною для різних верств населення. Цього року Академія знайшла можливість знизити плату на 20% з усіх видів і форм навчання. Крім того, в МАУП діє гнучка система різних пільг і скидок, що дає змогу в процесі навчання знижувати його вартість на 30%.

Отож, будучи недержавним вузом, МАУП реально сприяє розв'язанню важливих державних завдань. Це передусім:

— безплатна підготовка для держави кваліфікованих фахівців;

— створення нових робочих місць для професорсько-викладацького, адміністративно-управлінського та обслуговуючого персоналу;

— видання багатотисячними тиражами найновішої навчально-методичної і науково-популярної літератури з широкого кола наукових дисциплін;

— відбудова напівзруйнованих будівель і приміщень, обладнання їх сучасною технікою і благоустрій прилеглих територій;

— систематичні відрахування до держбюджету чималих платежів у вигляді численних податків. (Останнє негативно відрізняє Україну від більшості країн світу, де брати податки з навчальних закладів вважається для держави «дурним тоном»).

Георгій ЩОКІН,
президент Міжрегіональної Академії управління персоналом, заслужений працівник народної освіти України.

Інформація про випуск акцій другої емісії відкритого акціонерного товариства «ЕРА» у зв'язку із збільшенням статутного фонду

I. Характеристика емітента

1.1. Фірмове найменування: Відкрите акціонерне товариство«Ера».

1.2. Юридична адреса та місцезнаходження: Україна, 254070, м. Київ, вул. Спаська, 9-а.

1.3. Код ЄРДПУ: 03058626.

1.4. Дата заснування: створено у процесі приватизації КП «Ера» на підставі наказу РВФДМ м. Києва № 303 від 20.04.1994 р.

1.5. ВАТ «Ера» зареєстровано в Подільській державній адміністрації 14.12.1994 р., свідоцтво № 03058626.

1.6. Статутний фонд становить 13177,5 грн. Фактично сплачений повністю.

II. Предмет та цілі діяльності:

— надання різноманітних побутових послуг;

— роздрібна та оптова торгівля товарами народного споживання та іншим;

— зовнішньоекономічна діяльність, створення спільних підприємств.

III. Фінансові результати:

БАЛАНС	За станом на 1.01.98 р. (т. грн.)	За станом на 1.07.98 р. (т. грн.)
I. Активи		
1.1. Основні засоби та інші позаоборотні активи	1984,6	1958,4
1.2. Запаси, витрати	104,6	145,1
1.3. Грошові кошти, розрахунки	35,9	39,9
Всього:	2125,1	2143,4
2. Пасиви		
2.1. Джерела власних та прирівняних до них коштів	2025,4	1993,3
2.2. Розрахунки та інші пасиви	99,7	150,1
Всього:	2125,1	2143,4
3. Прибуток:	— 31,0	— 32,1
Прибуток використано на:		
3.1. Платежі до бюджету	ні	ні
3.2. Відрахування в резервний фонд	ні	ні
3.3. Виробничий розвиток	ні	ні
3.4. Соціальний розвиток	ні	ні
3.5. Дивіденди	ні	ні
3.6. Інші цілі	— 31,0	— 32,1

IV. Чисельність акціонерів за станом на 1.07.98 р. —1058 чол.

Чисельність працівників за станом на 1.07.98 р. — 172 чол.

у тому числі робітників — 148 чол.

службовців — 24 чол.

V. Професійні дані керівника та головного бухгалтера:

Голова правління — Стискал Олександр Володимирович, освіта вища, кваліфікація — інженер-технолог, виробничий стаж — 22 роки.

Головний бухгалтер — Гончар Олена Петрівна, освіта вища, кваліфікація — економіст, виробничий стаж —22 роки.

VI. Опис виробничої діяльності емітента:

6.1. Основним видом діяльності є послуги населенню з пошиття та лагодження виробів з хутра, шкіри, тканини.

6.2. Виконано робіт у 1997 р. на 191,7 тис. грн., в I півріччі 1998 р. — на 69,7 тис. грн., кредиторська заборгованість на 1.07.98 р. — 100,1 тис. грн., дебіторська заборгованість на 1.07.98 р. — 32,1 тис. грн.

VII. Дані про другу емісію акцій:

7.1. Рішення про випуск акцій прийняте загальними зборами акціонерів 6.03.1998 р., протокол № 2.

7.2. Мета використання фінансових ресурсів: придбання обладнання, ремонт виробничих приміщень, реалізація предмета діяльності АТ.

7.3. Плановий обсяг емісії — 50,0 тис. грн. (п'ятдесят тисяч).

Випускаються прості іменні акції номінальною вартістю 0,01 грн. (одна копійка), в документарній формі, привілейовані акції не плануються.

Серія Б з № 0000001 по № 5000000.

Сума емісії акцій — 50,0 тис. грн.

7.4. Місце продажу акцій та виплати доходів: м. Київ-70, вул. Спаська, 9-а, ВАТ «Ера».

Початок продажу — 25.09.1998 р.

Закінчення продажу — 10.10.1998 р.

7.5. Запланований курс — 0,01 грн. за одну акцію.

7.6. Послугами торговця цінними паперами не користуємось.

7.7. Недостатність передплати потрібної кількості акцій, обумовлена емісією, не передбачається.

7.8. Якщо попит перевищує наявність акцій, обумовлену емісією, передплата припиняється.

7.9. Акціонери ВАТ «Ера» мають пільги першочергового порядку на придбання акцій ВАТ «Ера».

7.10. Передплата на акції проводиться шляхом видачі правлінням ВАТ «Ера» платіжного документа на сплату за акції на підставі заяви і зараховується акціонеру за фактом повної сплати їх вартості. Моментом передплати на акції є факт сплати їх вартості, що підтверджується платіжним документом. Акціонерам, які не сплатили вартість передплати на акції протягом 2-х днів, передплата анулюється.

7.11. На суму сплачених акцій акціонерам видається сертифікат акцій серії Б.

Сертифікат акцій першого випуску обмінюється на сертифікат акцій другого випуску після реєстрації випуску акцій серії Б в управлінні ДКЦПФР та повної сплати вартості акцій. Термін обміну необмежений.

VIII. Перша передплата на акції ВАТ «Ера» здійснювалась з грудня 1994 р. по 30.06.98 р.

Протягом цього періоду було реалізовано 1317750 акцій номінальною вартістю 0,01 гривня на суму статутного фонду 13177,5 грн.

Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 247/10/1/98 від 8.05.98 р. зареєстровано Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Статутний фонд сплачено повністю (100 %).

Реалізовано працівникам підприємства 424183 акції, громадянам України — 893567 шт.

У власності керівних працівників ВАТ «Ера» — 65875 іменних акцій (5 % від СФ).

IX. Умови розпорядження акціями:

Акції товариства можуть продаватись та купуватись на Фондовій біржі. Акціонери можуть розпоряджатися акціями згідно із чинним законодавством. Акціонери можуть продавати, дарувати, закласти, передати у спадщину та здійснювати всі інші права власника щодо цінних паперів, що належать йому. Переважним правом на придбання акцій під час нової емісії користуються акціонери Товариства.

Випуск акцій піде на покриття збитків, пов'язаних із господарською діяльністю Товариства.

X. Можливі фактори ризику:

— економічна нестабільність, зміни чинного законодавства;

— різке зменшення кількості замовлень від населення на побутові послуги;

— девальвація грошової одиниці.

XI. Дані про реєстратора:

— Товариство з обмеженою відповідальністю «Будреєстр». Номер дозволу ДК ЦПФР № 139-Р від 24.10.96 р.

Розр./рах. 26008000005601 в АКБ «Київ» м. Київ, МФО 322498, ЗКПО 24366898.

Адреса: 252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 31, тел.225-53-01.

Дивіденди виплачуються за підсумками календарного року один раз на рік за адресою: м. Київ-70, вул. Спаська, 9-А. ВАТ «Ера».

Голова правління О. Стискал.

Арбітражний суд Чернігівської області (250000, Чернігів, вул. Леніна, 43) порушив справу № 5/275 «б» про банкрутство АТ «Агроінкомхутро» (251940, Чернігівська область, Ріпкинський район, с. Нові-Яриловичі; р/р 26003200086001 у філії АПБ «Україна» в смт Ріпки, МФО 353274, код платника 00857232).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ДП «ПРАВЕКС-ГАЗ»

ОГОЛОШУЄ ТЕНДЕР

на постачання природного газу для Кременчуцької ТЕЦ Полтавської області на давальницьких умовах, а також за гроші.
Річний обсяг споживання газу - 400 млн.куб.м.

У пропозиціях необхідно вказати:

- *кількість палива, що пропонується;*
- *ціну за 1000 куб.м;*
- *базис поставки;*
- *якісні характеристики палива;*
- *походження палива і його документальне підтвердження;*
- *термін поставки палива.*

Пропозиції надсилати за адресою:

Україна, 252021, м. Київ, вул. Кловський узвіз 9/2, ДП «Правекс-Газ».
Тел. (38-044) 294-8592. Факс (38-044) 573-9898.

Зміни до інформації

про емісію акцій нової номінальної вартості відкритого акціонерного товариства ***«Техмашремонт»***

Пункт 2.5. розділу II читати у такій редакції:

«2.5. Початок обміну акцій 5 жовтня 1998 року, кінець — термін не обмежений, обмін проводитиметься за адресою:

Київська обл., м. Біла Церква, вул. Леваневського, 87».

Арбітражний суд Донецької області (340055, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справу № 5-82Б про банкрутство ЗАТ «Янтар» (340062, вул. Ткаченка, 159, р/р 26003024600 у АК «Донміськбанк» (м. Донецьк), МФО 334970, код ЄДРПОУ 24815310).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Донецької області (340055, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справу № 5-65 Б про банкрутство ЗАТ «Торгово-промислового підприємства «Українська цукрова компанія» (340062, м. Донецьк, вул. Ткаченка, 104, р/р 26000020500 в АК «Донміськбанк» (м. Донецьк), МФО 334970, код ЄДРПОУ 24798876).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Інформація про діяльність емітента ВАТ «Славутський солодовий завод»

Найменування емітента	ВАТ «Славутський солодовий завод»
Код ЄДРПОУ	00377733
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	№ 00377733 15.01.1996 р.
Місцезнаходження	Хмельницька обл., м. Славута, вул. Кірова, 138
Телефони	2-30-08, 2-28-33
Телефакс	2-30-08, 2-28-33
Основні види діяльності	Виробництво та реалізація солоду ячмінного
Кількість акціонерів	3887
Кількість власників облігацій	—
Чисельність працівників	520
Статутний фонд (для ВАТ)	6176480
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	2405920; 100%
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	—
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	Квітень 1998 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	—
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход по його цінних паперах	—
Дата та термін виплати дивідендів, якщо вони будуть виплачуватись	—

Основні фінансові показники

ПОКАЗНИК	1 півр. 1998 р.	1 півр. 1997 р.
1. Виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) без ПДВ та акцизного збору, тис. грн.	3490,3	5827,9
2. Балансовий прибуток (збиток), тис. грн.	-374,8	+454,4
3. Всього по активах балансу, тис. грн.	41662,4	42845,9
4. Всього зобов'язань, тис. грн.	1997,3	2129,5
5. Статутний фонд: (довідково: номінальна вартість акцій)	0,25	0,25
6. Нерозподілений прибуток	—	—

До уваги акціонерів ЗАТ «ЦУМ-ФІНАНС»

Реєстрація учасників зборів акціонерів призначена на 3 жовтня відбудеться 4 жовтня з 9 до 11 години за адресою: м. Київ, вул. Якутська, 8.

Приватне підприємство ***«Аромат»***, ідентифікаційний код 21632721, зареєстроване Залізничною РДА 17.08.94 р., сповіщає про реорганізацію підприємства у товариство з обмеженою відповідальністю ***«Аромат»***.

Вниманию акционеров ОАО «Генический РКЗ»!

Сообщаем, что 30 октября 1998 года в 10 часов по адресу: 326610, г. Геническ, ул. Кр. Октября, 4 в зале районного дома культуры состоится общее собрание акционеров. Справки по тел. 2-27-24.

Арбитражным судом АР Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, дом 18) возбуждено дело № 4433-11 о банкротстве Арендного предприятия «Люкс», р/с 26009200469001 в АК АПБ «Украина» г. Судак, МФО 324247, код ОКПО 22272940. Юридический адрес: 334882, АР Крым, г. Судак, ул. Ленина, дом 33.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

До уваги акціонерів АТВТ «Жуляни»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 19 листопада 1998 року о 14-й годині, за адресою: вул. Радянська, буд. 54, м. Вишневе.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Регламент проведення загальних зборів акціонерів та його затвердження.
2. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності Товариства за 1997 рік.
3. Звіт ревізійної комісії та головного бухгалтера Товариства за 1997 рік.
4. Затвердження звітів та висновків ревізійної комісії Товариства, річних результатів діяльності Товариства та балансу за 1997 рік.
5. Визначення порядку розподілу прибутку, покриття збитків та заходи щодо погашення боргових зобов'язань товариства за 1997 рік.
6. Затвердження статуту Товариства в новій редакції. Затвердження положень, що регламентують діяльність Товариства.
7. Вибори органів управління та контролю Товариства.
8. Визначення стратегії розвитку та основних напрямів діяльності Товариства.

З проектами документів, які будуть розглядатися на зборах, ви можете ознайомитися з 1 жовтня 1998 р. в АТВТ «Жуляни».

Ви можете внести свої пропозиції до проектів документів та з кандидатур у виборні органи Товариства тільки у письмовій формі не пізніш як за 5 днів до проведення зборів. Пропозиції з кандидатур повинні супроводжуватися письмовою згодою кандидата балотуватися у відповідний орган управління чи контролю. Реєстрацію пропозицій проводить організаційна комісія за адресою: м. Вишневе, вул. Радянська, 54, о 12-й годині.

Для участі у зборах необхідно мати документ, що посвідчує особу.

При неможливості вашої особистої участі, ви можете передати право на участь у загальних зборах акціонерів своєму уповноваженому представнику на підставі доручення або надіслати доручення, засвідчене згідно з чинним законодавством, на адресу Товариства.

Телефон для довідок 471-55-59.

У номер

● *Запоріжжя*

Засіб від недуги — праця

Єдиний електродний завод в Україні — відкрите акціонерне товариство «Український графіт» — першу свою продукцію випустив 21 вересня 65 років тому.

За словами генерального директора підприємства Бориса Петрона, ювіляр страждає тими само хворобами, що і вся держава: не вистачає обігових коштів, не біжать наввипередки споживачі, основні фонди зношені більш ніж на половину. Але майже 12 тисяч членів трудового колективу працюють. З початку нинішнього року на «Укрграфіті» на 32 відсотки зросла зарплата й тепер у середньому становить 342 гривні.

● *Тернопіль*

Придумали свято, щоб підмести хату

Два минулі вихідні в Тернополі було людно у скверах і парках, на Співочому полі і Театральному майдані, в концертних залах і на стадіоні. Відбулася широка святкова програма «День Тернополя». А щоб свято було справді святом, місто прибрали, підмели, відремонтували дороги. І на всі ці підготовчі роботи, як зазначив міський голова Анатолій Кучеренко, з бюджету не витрачено жодної копійки. Весь фінансовий тягар узяли на себе комерційні структури, громадськість. Допомогли і промислові підприємства, які нинішнього року працюють значно краще, ніж торік.

● *Чернігів*

Вшанували фронтовиків-визволителів

Учора в Чернігові урочисто відзначено 55-ту річницю визволення обласного центру від фашистських загарбників. Цього дня покладено вінки та квіти до пам'ятних місць, відбулися мітинг біля Меморіалу Слави, зустрічі школярів з ветеранами. Фронтовиків-визволителів привітали на урочистих зборах святковим концертом в обласному музично-драматичному театрі імені Т. Г. Шевченка. Допізна вирувала Красна площа масовим народним гулянням.

● *Донецьк*

Щирі вітання

Сьогодні — день народження у президента ФК «Шахтар» (Донецьк) Ріната Ахметова. І на його адресу надходить чимало поздоровлень і телеграм. Одна з них із Києва, яку підписали почесний президент АТ «ФК «Динамо» (Київ), народний депутат України **Григорій Суркіс** та головний тренер динамівців **Валерій Лобановський**. Разом із побажаннями міцного здоров'я і особистого щастя, в ній зокрема, йдеться:

— Протягом короткого часу вам і вашим однодумцям вдалося створити боєздатну команду, яка по праву належить до флагманів українського футболу. Переконані, що підтримка величезної армії неповторних донецьких уболівальників, помножена на реальну опіку «батьків» міста, організаторський талант керівників клубу та професійну майстерність тренерів і футболістів, дасть змогу нашим друзям-суперникам із «Шахтаря» на повен голос заявити про себе на спортивних аренах Європи.

Вірменські нотки світлосяйної мелодії душі

Виставки

До 7-ї річниці незалежності Республіки Вірменія в столичній галереї «Ірена» розгорнуто виставку живопису та графіки «Моя Вірменія» відомих сучасних вірменських художників.

«Моя Вірменія» — це рідний і милий серцю край талановитих вірменських митців Самвела Петросяна, Норайра Антоняна, Гранта Мірзоряна та Володі Матевосяна. Живописці, маючи творчу індивідуальність, неповторне світобачення, власну мелодію та експресивну лірику барв, пройняті спільним настроєм — вони маленька частинка великої Вірменії. Тож і не дивно, що картини вигравють патріотичними мотивами, високі ноти яких проглядаються чи то через впевнені лінії пензля художника, чи то через пістряве павутиння кольористих тонів. Про тематику живописних пісень художників свідчать і самі назви полотен: «Старе село», «Спогад», «Сутінки» Норайра Антоняна; «Вірменський мотив», «Арагац», «Мій місяць» Самвела Петросяна; «Сільський пейзаж», «Відчуття свободи», «У горах» Володі Матевосяна; «Гора Арарат», «Ніч», «Двоє на пляжі» Гранта Мірзоряна.

— Усі ми різні, але об'єднало нас мистецтво, творчість, життя, любов до своєї Батьківщини, — каже Самвел Петросян. — Виставка «Моя Вірменія» — це не лише картини, — насамперед це наші думки, наші звуки і наша душа...

Тетяна МІШИНА.

На знімку: Самвел ПЕТРОСЯН та його картина «Арагац».

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Високо злетів Воробей, разом із «Шахтарем»...

Спорт

ФУТБОЛ. Чемпіонат країни. Вища ліга. 11-й тур. «Нива» — «Металург» Зп. 1:0. 4 000. Первак, 90. «Металіст» — «Прикарпаття». 1:0. 8 000. Карабута, 16. «Карпати» — «Кривбас». 2:1. 15 000. Мізін, 23, Ковалець, 25 — Зотов, 13. «Металург» М — «Таврія». 2:0. 8 000. Гончаренко, 65, С. Колесник, 83. «Шахтар» — «Ворскла». 7:3. 10 000. Яксманицький, 22, Воробей, 42, 52, 64, Селезньов, 45, Ковальов, 58, Матвєєв, 86 — Самойлов, 20, Антюхін, 69, Костюк, 89. «Дніпро» — «Зірка». 1:1. 1 600. Калиниченко, 49 — Мартинов, 47. «Динамо» — «Металург» Д. 3:0. 1 500. Каладзе, 50, Гусин, 56, Ребров, 68.

	В	Н	П	М	О
ШАХТАР	7	0	2	30-7	21
ДИНАМО	6	2	1	28-4	20
КАРПАТИ	5	5	1	13-7	20
Кривбас	4	6	1	12-4	18
Металург М	5	3	3	13-6	18
Металург Д	4	4	3	10-11	16
Металург Зп	4	3	3	15-16	15
ЦСКА	3	5	1	13-10	14
Таврія	4	2	5	12-14	14
Нива	4	2	5	8-14	14
Дніпро	4	1	5	10-16	13
Ворскла	2	4	5	11-19	10
Зірка	2	3	6	10-17	9
СК Миколаїв	2	3	5	6-17	9
МЕТАЛІСТ	3	0	7	11-23	9
ПРИКАРПАТТЯ	1	3	7	7-24	6

Першої поразки в чемпіонаті зазнав «Кривбас». Ще перед його матчем у Львові багато хто прогнозував, що криворіжці, швидше за все, спіткнуться саме у грі проти «Карпат». Адже львів'яни останнім часом помітно збільшили оберти і набули хорошої форми. Втім, порушник спокою в нинішньому турнірі не збирався здаватися без бою. В дебюті матчу Олександр Зотов відкрив рахунок. Однак перевага тривала лише протягом десяти хвилин. Після цього «Карпатам» вдалося встановити рівновагу і, не зволікаючи, вийти вперед. Але і надалі гра була обопільно гострою.

Уже вкотре завидною результативністю яскрів «Шахтар». І особливо його юний форвард Андрій Воробей, котрому 29 листопада виповниться лише двадцять. Після «хет-трику» у зустрічі проти полтавців на рахунку нападаючого — 9 м'ячів. Нині він очолив суперечку кращих бомбардирів не тільки в Україні, а й став на цей момент лідером снайперів у чемпіонатах європейських країн.

А «Шахтар» завдяки двом перемогам поспіль —одноосібний лідер змагання. На очко від нього відстають динамівці та «Карпати». Але кияни, як відомо, провели на два матчі менше, ніж львів'яни.

У порівнянні з сумним для всіх нас матчем в Афінах, стартовий склад «Динамо» в поєдинку з донецьким «Металургом» зазнав істотних змін. У воротах усю гру відстояв В'ячеслав Кернозенко. Причому, досить упевнено. А Валентин Белькевич, Олександр Шовковський, Андрій Шевченко і Сергій Ребров значилися в запасі. Юрій Дмитрулін, Олег Лужний і Олександр Головко були відсутні навіть у цьому списку.

Слід зважити на те, що донецький клуб торік двічі обіграв чемпіона. І тепер синьо-білі прагнули реваншу. Однак у першому таймі діяли вони якось мляво. А от після перерви таки домоглися свого. Спершу Каха Каладзе, скориставшись передачею Юрія Калитвинцева, головою ефектно пробив по воротах. А потім Андрій Гусин у високому стрибку також ударом головою вдруге примусив капітулювати воротаря гостей В'ячеслава Богодєлова. Це сталося після подачі кутового зліва Віталієм Косовським. До речі, повернення цього швидкого напівзахисника вочевидь посилило гру чемпіона.

Нарешті, Ребров, котрий вийшов на заміну, отримавши пас від Шевченка, тихенько котнув м'яча під воротарем, який кинувся навперейми. Перший гострий момент біля воріт «Динамо» виник на... 89-й хвилині, коли Віктор Дяк бив метрів з восьми. Але м'яч пролетів над поперечиною. Склалося враження, що гості прагнули одного — уникнути розгрому. Тому більше дбали про оборону.

І насамкінець про поєдинок аутсайдерів. І для «Металіста», і для «Прикарпаття» він важив багато. Дебютантам ліги — харків'янам — вдалося провести одну результативну атаку. Перемога стала чудовим подарунком для їхнього наставника, заслуженого майстра спорту, заслуженого тренера країни Михайла Івановича Фоменка, якому минулої суботи виповнилося 50! І ми приєднуємося до численних поздоровлень ювіляровi!

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: заслужений тренер України Михайло Фоменко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

***

А ось як зіграли у своїх чемпіонатах суперники київського «Динамо» в Лізі чемпіонів: «Ланс» поступився в гостях «Ліону» — 1:3, «Панатінаїкос» у Салоніках програв ПАОКу — 0:2, «Арсенал» вдома розгромив «Манчестер Юнайтед» — 3:0. Нарешті, суперник київського ЦСКА у розіграші Кубка кубків —московський «Локомотив» — поступився землякам-динамівцям — 1:2.

Лідери крокують нога в ногу

Хокей. Чемпіонат СЄХЛ. **«Сокіл» (Україна, Київ) — «Полімір» (Білорусь, Новополоцьк). 3:1 (1:0, 2:1, 0:0).** 1:0 Гончаренко, 1, 1:1 Сокол, 21, 2:1 Синьков, 34, 3:1 Бобровників, 40.

«Сокіл» — «Полімір». 3:1 (1:1, 2:0, 0:0). 0:1 Ковальчук, 3, 1:1 Безщасний, 11, 2:1 Зіневич, 27, 3:1 Бернацький, 35.

Ці поєдинки проходили майже за однаковим сценарієм. Гості з усіх сил чинили опір і гостро контратакували. А «Сокіл» зіграв просто здорово. Взагалі, вийшов приємний для ока хокей: темпераментний, швидкий і видовищний.

Після такого влучення «дуплетом» кияни набрали 12 очок і ділять перше місце із гродненським «Німаном», який удома обіграв «Металургс» із латвійського міста Лієпаї — 5:1 і 6:1. Цікавими мають стати поєдинки наступних турів: «Німан» — «Сокіл», які відбудуться у Гродному 26 і 27 вересня.

В. Б.

***

Баскетбол. Чемпіонат країни. Чоловіки. Суперліга. «БІПА-Мода-СКА» (Одеса) — «Нафтохім-Аваль» (Біла Церква). 72:61, 91:84; «Азовбаскет» (Маріуполь) — «Феро» (Запоріжжя). 82:84, 98:90; «Спартак» (Луганськ) — «Будівельник» (Київ). 68:64, 83:72; СК «Миколаїв» — «ЦСКА-РІКО» (Київ). 69:61, 62:81; «Динамо» (Дніпропетровськ) — «Шахтар» (Донецьк). 73:92, 76:92.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54;
ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200421.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311131.
1 2 3 4 5 6 8 9 0